32 stránek z MS v kopané

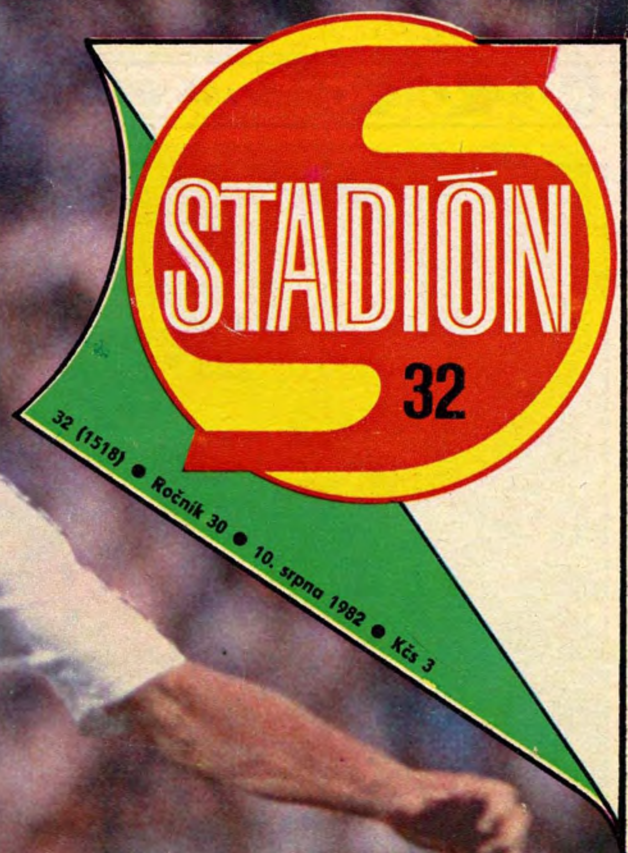

Duel z finále: Tardelli (Itálie) a Breitner (NSR)

Itálie triumfovala protiútokem

Bylo to nesporně super-mistrovství. Poprvé v historii se na něm sešlo 24 účastníků, bylo sehráno 52 utkání, v permanenci bylo 17 stadiónů ve 14 španělských městech, soustředěno 44 rozhodčích, na tribunách se sešlo 1 842 250 diváků... Byl to zkrátka gigantický podnik světového sportu, na který budou jeho aktéři i očití svědkové dlouho, dlouho vzpomínat.

V těch 29 dnech XII. mistrovství světa bylo k vidění opravdu hodně. Střetávaly se podobné herní styly s naprosto odlišnými, ale lze říci, že v podstatě žádný — až na nepatrné výjimky, mezi něž bohužel patřilo naše mužstvo — nepovyšoval obranu nad únosnou mez, a to je snad nejpozitivnější zjištění z celého fotbalového festivalu ve Španělsku. Možná to do jisté míry předurčilo už úvodní utkání Argentina—Belgie, v němž padl aspoň jediný gól. Stalo se to poprvé od roku 1966, kdy se úvodní zápasy konají odděleně, v rámci zahajovacího ceremoniálu. Dosud vždy se hrálo bez branek: v roce 1966 utkání Anglie—Uruguay, v roce 1970 SSSR—Mexiko, v roce 1974 Brazílie—Jugoslávie a v roce 1978 NSR—Polsko.

Před osmi roky na mistrovství světa v NSR se jaksi vžil termín „fotbaloví trpaslíci". Byla jim myšlena papírově slabší mužstva z fotbalově rozvojových zemí Střední a Severní Ameriky, Asie, Oceánie a Afriky. Letos se tato mužstva světu předvedla v poněkud jasnějším světle. Alžírsko bylo jedním z největších překvapení mistrovství; v prvním zápase porazilo — a zaslouženě — tým NSR a nechybělo opravdu mnoho, aby ze základní skupiny postoupilo. Hráči i vedení mužstva se dost zlobili na celky NSR a Rakouska, které sehrály nemastný neslaný poslední zápas skupiny, v němž — přesně podle potřeby obou soupeřů — vyhrála NSR 1:0 a Alžířané zůstali za branami čtvrtfinále. Protestem Alžírska se zabývala FIFA, vyslovila Alžírsku morální satisfakci, víc učinit nemohla.

Ještě těsněji, pouze menším počtem nastřílených branek při stejném poměru s Itálií, byl vyřazen tým Kamerunu. Oba tyto africké celky zanechaly ve Španělsku velmi dobrý dojem, především Alžířané. Hodně smutku bylo také ve výpravě Hondurasu, kterou z další účasti vyřadila v zápase s Jugoslávií branka z penalty dvě minuty před koncem! Tato mužstva zanechala určitě nesrovnatelně lepší dojem než náš celek, jehož výkony byly pro všechny rozčarováním.

Nový Zéland, Kuvajt a hlavně Salvador měly přece jen slabší mužstva; ta snad pořád ještě zůstala „trpaslíky", ale jisté je, že s fotbalisty z jiných kontinentů než evropského a jihoamerického bude v budoucnu nutno stále vážněji počítat. Proto je jisté, že se s 24 účastníky na mistrovství světa setkáme i za čtyři roky.

Když už mluvíme o týmech, které se do druhé fáze mistrovství neprobojovaly, je na místě říci, že především Skotsko, ale také Jugoslávie a Maďarsko hrály fotbal, s nímž by ve čtvrtfinálových skupinách nebyly chudými příbuznými. Skotové doplatili na nepříliš dobrou obranu, která inkasovala ve třech zápasech osm gólů, podobně na tom byli i Maďaři, naopak největším problémem Jugoslávců byla střelba. Miljaničovo mužstvo doplatilo ještě na jednu skutečnost: hrálo ve skupině s celkem pořádající země. Výsledek utkání Jugoslávie—Španělsko zcela evidentně ovlivnil dánský rozhodčí Sörensen. Za stavu 1:0 pro Jugoslávce nařídil penaltu za faul Zajece, k němuž došlo prokazatelně ještě krok před hranicí pokutového území.

Nedá se říci, že by byli rozhodčí vyloženě slabým článkem mistrovství. Rozhodně dokázali udržet hru v duchu fair play, třebaže semtam přimhouřili oko. Hrálo se tvrdě, ale v mezích únosnosti, za což náležejí větším dílem zásluhy samotným hráčům. Některým mužům pravidel je právem možno vytknout, že ne vždy měli pro obě mužstva stejný metr. Za úvahu stojí jistě i systém výběru rozhodčích. Při něm se příslušná komise neřídila kvalitou, nýbrž v prvé řadě proporcemi. Byli totiž povoláni rozhodčí z 39 zemí! Rozvoji fotbalu to jistě prospívá, méně už úrovni řízení zápasů. Nás může těšit, že mezi strážci fotbalových pravidel si vybojoval důstojné postavení ing. Christov.

Jestliže to občas zaskřípalo ve sboru rozhodčích, pak daleko pronikavější falešné zvuky bylo slyšet v organizaci mistrovství. Pořadatelé to jistě neměli snadné, neboť mistrovství v tomto rozsahu — jak už bylo řečeno — mělo premiéru. Ale problémy, které se v několika případech objevily při přepravě mužstev nebo ubytování, by se na podniku takového významu neměly vyskytovat. Víc než dost stížností vyjádřili na adresu organizátorů i novináři, kteří trpěli malou informovaností. Jistě není nejšťastnějším řešením dvojkolejnost španělského typu: organizační výbor byl zodpovědný králi, ale nepodléhal bezprostředně FIFA, která řídí světový fotbal, zatímco fotbalový svaz jí sice podléhá, zato nedržel v rukách otěže pořadatelství.

Španělsko je ovšem fotbalovou zemí, takže dokázalo nejlepším světovým mužstvům připravit pravé fotbalové prostředí. Španělský divák je nesmírně temperamentní a stejně tak objektivní. Dovedl své mužstvo povzbuzovat i ve chvílích, kdy už ani zázrak nemohl pomoci k postupu, uměl ocenit i kvality soupeře. A věřte, nebylo mu do zpěvu, neboť celek trenéra Santamarii hrál špatně. Španělé měli individuálně vyspělé fotbalisty, z nichž se ale nepodařilo vytvořit kompaktní mužstvo. Navíc neměl formu brankář Arconada.

Mužstvo Španělska bylo pochopitelně zklamáním pro domácí publikum, hra Rakušanů a Angličanů ve čtvrtfinálových zápasech pro odborníky. Naši jižní sousedé si snad vzali příklad z pěšího fotbalu našeho mužstva. Kromě toho jim selhali koncoví hráči Schachner a Krankl. Ve skupině s NSR a Španělskem vyšli naprosto střelecky naprázdno Angličané, jimž se — i bez zraněného Keegana — v základní skupině dařilo. Zkušenost a jiskra Keegana nakonec přece jenom chyběly. Posledních 27 minut anglického účinkování, v nichž se nejlepší evropský fotbalista 1978 a 1979 na hřišti ukázal, už nic nezměnilo. Naopak pro mužstvo Severního Irska, které se sešlo až krátce před odletem do Španělska, byl už postup ze základní skupiny velkým úspěchem.

Zvláštní kapitolou byli dva jihoameričtí favorité. Brazilci bez nadsázky nadchli. Jejich fotbal byl plný nápadů a krásných herních variant, ale v obraně přece jen trochu naivní. Brazilci ztratili postup neuvěřitelným způsobem: dvakrát v utkání proti Itálii vyrovnali, stačilo jim přečkat 22 minut, v nichž by věnovali defenzívě aspoň tolik co útočení, a mistr světa se mohl jmenovat jinak, možná Brazílie. Je paradoxní, že mnohem horší brazilská mužstva z minulých dvou mistrovství světa se umístila na třetím a čtvrtém místě, zatímco toto mezi čtyři nejlepší nepostoupilo! A Argentina? Doplatila na to, že až příliš spoléhala na Maradonu a že ve srovnání s minulým mistrovstvím, kde triumfovala, neoživila hru některými novými hráči.

Po první fázi soutěže se k favoritům řadilo i mužstvo SSSR. Mělo vynikajícího Dasajeva v brance, dobrou obranu, ale potíže ve středové řadě, kde citelně chyběli Kipiani a Burjak. Svou obvyklou formu neměl ani útočník Šengelija. Proto nakonec z čtvrtfinálové skupiny A postoupilo lepším skóre Polsko.

Čtyři nejúspěšnější mužstva, Itálie, NSR, Polsko a Francie, předváděla osobitý herní styl. Nejútočněji a nejtechničtěji hráli Francouzi, kteří velice příjemně překvapili, nejkolektivněji Poláci, další velké překvapení mistrovství světa, nejukázněněji hráči NSR, kteří naopak fotbalově poněkud zklamali, a nejorganizovaněji Italové, noví mistři světa.

Mužstvo trenéra Bearzota mělo skutečně brilantně propracovanou hru bleskových protiútoků. Právě jí může děkovat za všechna velká vítězství: nad Argentinou, Brazílií, Polskem i NSR. Italská obrana v čele se Zoffem pracovala téměř neomylně, protiúdery vedené Contim, Tardellim, Antognonim, Orialim, Marinim nebo krajními obránci Cabrinim a Gentilem měly úžasnou rychlost, sílu a údernost.

Itálie se stala mistrem světa naprosto zaslouženě.

Týdny fotbalového vzrušení

Původní zpravodajství MILANA MACHO z XII. mistrovství světa v kopané

Snímky: H. MÜLLER, WEREK, ČTK — ASL, AP, UPI, EFE, DON BALON
Karikatury: RUDI STIPKOVIČ

Zase po čtyřech letech slavil ve Španělsku světový fotbal svůj největší svátek. Zase se všechna pozornost upnula k černobílému míči a jeho nespočetným drahám po stadiónech mistrovství světa. Po čtyřtýdenním maratónu usedla na trůn Itálie. Kdo by to před zahájením bojů řekl? Jména favoritů zněla Brazílie, NSR, Argentina, Španělsko . . . Ale s Itálií jako by se nepočítalo. Jenže prognózy mají občas jepičí život. Na mistrovství světa vyhrává mužstvo, které umí bojovat, které si dovede nejlépe rozvrhnout síly. A to tvořili právě hráči v azurových dresech. I my jsme měli na světovém festivalu přispět k oslavě tohoto sportu. Jenže naše mužstvo po nevýrazných výkonech ztroskotalo už v základní skupině. Škoda, mistrovství světa se nehraje každý den . . . Byly to čtyři týdny, kdy světový fotbal oslavoval. Byly to čtyři týdny vzrušující podívané.

FINÁLE : Itálie-NSR 3:1 /0:0/

Rossi čekal hodinu

- **„Mé nejsrdečnější blahopřání Itálii," řekl po skončení finálového zápasu Jupp Derwall, trenér NSR.**
- **„Je to nejšťastnější den mé kariéry," prohlásil Enzo Bearzot, trenér Itálie, nového mistra světa.**

Světový pohár je náš! Možná tohle křičí Gentile, který v čele všech italských hráčů odstartoval k triumfálnímu běhu kolem hřiště. Policistům začalo být horko . . .

V neděli 11. července 1982 v půl deváté ráno se Madrid zvolna probouzel do posledního dne mistrovství světa. Na stanici metra Chamartin se ozvalo nesmělé zavolání: „Italia, Italia!" Znělo trojhlasně, tlumeně a přece jen trochu předčasně. Na stanici Lima mladíci obtěžkaní podlouhlými batohy vystoupili a vyšlapali několik desítek schodů. Stanuli na nejfrekventovanější madridské třídě Paseo de la Castellana. Jako na povel se všichni tři otočili doprava a jejich unavené oči spatřily mramorový plášť stadiónu Santiaga Bernabeu. Kousek od nich na trávníku čtyři jiní Italové ještě spali, stejně jako další podřimoval na lavici v parku před Kongresovým palácem.

Jinak se zatím Madrid tvářil k tomuto velkému dni světového fotbalu poněkud lhostejně.

— Pane Bearzote, od zítřka už si Brazílie nebude činit nárok na jedinečné postavení trojnásobného mistra světa. Přibude k ní druhé mužstvo, buď vaše nebo NSR. Kdo to bude?

— Díky nadšení a morální síle to bude Itálie. Ne nadarmo jsme se kvalifikovali do finále s převahou, zatímco náš soupeř byl závislý na štěstí při pokutových kopech.

— Očekával jste to?

— Příliš brzy nám někteří přestali věřit. Přesto však jsme tady, ve finále. A myslím, že absolutně zaslouženě.

— Nehrál byste raději proti Francii?

— Bylo by to moc krásné latinské finále, nemyslíte? Francouzi předvedli brilantní hru, ale neměli v sevillském prodloužení dost zkušeností.

— Neslyšel jste o sporech uvnitř mužstva NSR?

— Nic o tom nevím. Ať je to pravda či nikoliv, mužstvo NSR nastoupí jako kompaktní celek.

— Rummenigge se zotavil a prý má velkou chuť. Co vy na to?

— Směrem k Rummeniggemu učiníme podobná opatření jako v zápasech, kdy proti nám stáli Maradona nebo Zico. NSR není jen Rummenigge, je třeba hlídat například Littbarského.

— Nebude to příliš tvrdé utkání?

— Z naší strany ne. Není to ani naším úmyslem, ani nás to nezajímá. Jsme fyzicky slabší než hráči NSR. Není možné srovnávat například Rossiho a Hrubesche.

— Cítíte se jako favorité?

— Kritika z nás dělá favorita a to je nebezpečné. Mnohem radši bychom pokračovali jako „nebohé oběti".

Tolik italský trenér na tiskové konferenci den před utkáním.

Kolem poledne se ocitly hospůdky a bistra v okolí stadiónu v obležení fanoušků z Itálie i NSR. Barvy červená, bílá a zelená zůstávaly pořád ve zřejmé převaze. Bylo to celkem logické. Mnozí Italové přicestovali v noci nebo během dopoledne z Barcelony, Němci bydleli v Madridu už dva týdny, takže polední dusivé vedro prožívali v hotelích.

Avenida de Concha Espina bezprostředně sousedí se stadiónem. Silniční provoz byl už ráno uzavřen, aby se fanouškové měli kde pohybovat než se otevřou brány stadiónu. A to se stane dvě hodiny před začátkem zápasu.

Ryzí italský temperament se nezapře. Tifosi defilovali ve skupinkách oběma směry s roztaženými vlajkami přes celou šíři ulice, bubnovali, troubili, zpívali a tančili. Na obrovském transparentu dominovala postava Rossiho s královskou korunou na hlavě, postava připravená vytaseným mečem zasáhnout míč obdarovaný býčími rohy. Velkému divadlu, které nemělo scénář ani režiséra, přihlížel člověk skoro se zatajeným dechem.

Paolo Rossi

Z městského hydrantu se zásahem kohosi stal vodotrysk. Voda stříkala do výšky dvou metrů. Kolem improvizované sprchy okamžitě nastala tlačenice. Dusno bylo téměř nesnesitelné.

Před hodinou konečně zapršelo. Byla to tak krátká spŕška, že se vzduch nestačil vyčistit.

U vchodů se už přes hodinu tlačil dav fanoušků s vlajkami obou finalistů. Opodál se nechali příznivci Itálie a NSR společně fotografovat. Tři Italové nevydrželi napětí chvíle a zahájili „horolezecký" útok na stadión. Jejich výstup po železných mřížích do prvního poschodí tribuny byl hazardem, ale podařil se.

Překupníci měli se vstupenkami napilno. Zřejmě se trochu přepočítali, očekávali, že ve finále bude hrát Španělsko a fanouškové jim budou trhat ruce. Přehnaný zájem nebyl, neboť lístky samozřejmě nabízeli za víc, než byla úřední cena od 800 do 3800 pesetas.

Přesně v 18 hodin se otevřely brány stadiónu. Necelou půlhodinu nato ostrý zvuk sirény policejního vozu oznámil, že přijíždí autobus s italskými hráči. O několik minut později dorazilo i mužstvo NSR.

— Pane Derwalle, nastoupí Rummenigge?

— Nemám ještě sestavu. Nevím, jak to s Rummeniggem dopadne. Musím o tom ještě moc a moc přemýšlet. Postavím-li ho do začátku utkání, mohu mu uškodit. Snad bude lepší počkat na průběh boje, jako v Seville.

— Máte na vítězství?

— V to doufám. V porovnání s první částí mistrovství jsme se zlepšili. Přestože někteří naši hráči nebyli v dobré formě, mužstvo se sehrálo a v posledních zápasech předvedlo dobrý fotbal.

— Co říkáte mužstvu Itálie?

— Také oni se zlepšili. V první fázi nevyhráli žádné utkání, ale pak vyřadili velmi dobrá mužstva Argentiny a Brazílie. Je to potentní mužstvo. Rossi? Máme Karla-Heinze Förstera, aby ho uhlídal.

Tolik trenér NSR Jupp Derwall na tiskové konferenci v předvečer finále.

Do hotelu bylo dodáno deset beden šampaňského.

Deset minut před osmou přivedla trojice rozhodčích dvaadvacet aktérů finále. Hlavní sudí Arnaldo Coelho, devětatřicetiletý rodák z Rio de Janeira, nastupoval ke svému dvacátému mezistátnímu střetnutí. Rozhodoval na minulém mistrovství světa v Argentině, na olympijských hrách v Montrealu a na mistrovství světa juniorů v Austrálii. Od chvíle, kdy bylo mužstvo Brazílie vyřazeno, stal se kandidátem číslo jedna pro finále. Po jeho boku šel v roli pomezního i náš ing. Vojtech Christov.

Po několika taktech italské hymny reproduktory náhle ztichly. Naplněný stadión tonul celé tři minuty v rozpacích. Pak se melodie italské hymny ozvala znovu. Zlé znamení?

V sedmé minutě po nešťastné srážce si Graziani zranil klíční kost a musel odejít ze hřiště. Opět zlé znamení?

Ve 25. minutě neproměnil Cabrini penaltu za faul Briegela na Contiho: poslal míč vedle pravé tyče, k níž se brankář Schumacher vrhl. Dotřetice zlé znamení?

Dost smůly najednou pro mužstvo, které muselo navíc nastoupit bez zraněného Antognoniho. Tomuto muži se smůla nevyhýbá. Loni na podzim utrpěl při srážce s janovským brankářem Martinou zástavu srdce na 27 sekund a život mu zachránil jen bleskový převoz na kliniku, tentokrát nemohl nastoupit k největšímu zápasu kariéry.

První střelu vyslal ve druhé minutě Littbarski, Zoff kryl. Poprvé fauloval ve stejné minutě Conti. Do první gólové šance se dostal v páté minutě Rummenigge, který přece jen nastoupil od začátku. Vystřelil vedle. První rohový kop prováděl ve 23. minutě Conti. Také žlutou kartu viděl první ve 31. minutě Conti.

Zákrok Briegela (bílý dres) na Contiho a následný pokutový kop, který posílá Cabrini vedle levé tyče Schumacherovy branky do zámezí

Bernd Förster (vlevo) už na míč nedosáhne a střela Tardelliho skončí v síti NSR — 2:0

V 57. minutě se konečně Rossi vymaňuje z dosahu K. H. Förstera a v pádu hlavou posílá míč po centru Gentileho do sítě — 1:0

Klička Altobelliho brankáři Schumacherovi, po níž bude následovat nezadržitelná střela do sítě — 3:0

Smutný Graziani, který prožil většinu zápasu v této pozici diváka

Od začátku bylo jasné, že nejnebezpečnější hráči budou mít své „stíny". Rummenigge ihned pochopil, že bude hlídán mladým osmnáctiletým Bergomim, který se tak skvěle uvedl ve střetnutí s Brazílií, kdy střídal zraněného Collovatiho, a při prvním setkání na hřišti mu nabídl pravici. Gentile si vzal na mušku Littbarského a Collovati Fischera. Na opačné straně byl Rossi ostře sledován K. H. Försterem, Graziani a po něm Altobelli B. Försterem. Krajní obránci, Kaltz na straně NSR a Cabrini v italském dresu, proti sobě najednou stáli jako volní hráči, a tak se pro jistotu hlídali navzájem. Velká taktická bitva!

První poločas proběhl ve znamení převahy týmu NSR, který se ovšem nebyl schopen proti italské obraně prosadit. Squadra čekala na svoji příležitost. Po 45 minutách zůstalo skóre 0:0.

Po přestávce se vracel trenér Italů Bearzot klidným krokem na své místo na lavici. Zastavil se u Paola Rossiho a sevřenými pěstmi ho provokoval k bojovnosti. Přitom stále svíral dýmku mezi rty. Trenér NSR Derwall vyšel z tunelu úplně poslední, takže musel přes celou šířku hřiště zasprintovat, aby mohl druhý poločas bez prodlení začít. Později vyšlo najevo, že měl delší rozhovor s Ulrichem Stielikem, který po půlhodině hry ukazoval k lavici náhradníků, aby byl Rummenigge vystřídán, neboť není fit. Po finále Stielike dokonce obvinil trenéra Derwalla i Rummeniggeho z unfair jednání vůči mužstvu za to, že Karl-Heinz nastoupil do tak důležitého zápasu nedoléčený. Rummenigge si to nenechal líbit a prohlásil, že Stielike sám byl spoluvinen při druhém a třetím gólu a ať ze sebe dělá velkého hráče zase v Realu.

Rozhodčí Coelho otevřel druhé dějství dramatu zvaného finále.

Kde až dosud byli všichni svatí Rossiho, kteří nad ním drželi ruce v minulých dvou utkáních? Jak to, že dopustili, aby ten blonďatý Karl-Heinz Förster nedaroval miláčkovi celé Itálie ani centimetr volného prostoru?

Paolo Rossi marně čekal skoro hodinu. Když pak Gentile utíkal podél postranní čáry a odcentroval, vystartoval ten nešťastník Cabrini a pak i Paolo. První na míč nedosáhl, Rossi se však proti němu vrhl a hlavou nezadržitelně zacílil do sítě!

Forza, Italia!

Italská část hlediště propukla v nevídané nadšení. Rossi vstřelil šestý gól na mistrovství světa, šestý gól Itálie po sobě ve třech zápasech!

Jeden z diváků musel vyhledat ošetření. Jak vyskočil na drátěný plot, poškrábal si na několika místech záda.

Bitva pokračovala. Před Zoffovou brankou vznikla skrumáž, jakou můžeme vidět spíš na hokejovém stadiónu.

Tardelli ostrou střelou zvýšil vzápětí na 2:0 pro Itálii a na mužstvo NSR se začal snášet soumrak.

V závěru Jupp Derwall posílil útok, jak to jen bylo možné. Rummenigge, který stále nebyl zdravotně v pořádku, uvolnil místo Hansimu Müllerovi, středový hráč Dremmler byl vystřídán útočníkem Hrubeschem. Všechno marné. Vynikající protiútoky Italů vždycky ťaly do živého, neboť

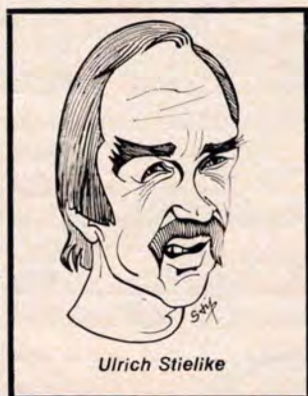
Ulrich Stielike

obrana NSR už myslela jenom na útočení. Když do třetice ještě udeřil Altobelli a bylo to 3:0, diváci už začali oslavovat nového mistra světa. Gól Breitnera na 3:1 nic nezměnil na konečném triumfu Italů.

Předseda FIFA Joao Havelange dlouho třímal v ruce pohár a teprve když Italové v čele s brankářem Zoffem stoupali do čestné lože, převzal pohár španělský král Juan Carlos, aby dekoroval nového mistra světa.

Obrovské nadšení na tribunách i dole na hřišti. Italští hráči se vydali s pohárem kolem hřiště, okamžitě se za nimi utrhla smečka fotoreportérů, kterou policisté nedokázali zastavit. Ostatní muži s fotoaparáty čekali, až mistři světa oběhnou čestné kolo. Jenže ti, zřejmě už nasyceni ovacemi, najednou na protější straně zmizeli tunelem do šaten!

V žádném archivu této planety nebude uložen snímek mistra světa s cennou trofejí, pořízený na stadiónu, kde se triumf konal.

Trenér NSR přišel na tiskovou konferenci několik minut po boji.

— Pane Derwalle, jaký je váš názor na finále?

— V první řadě musím italskému mužstvu blahopřát. Udělalo vše pro to, aby ve druhé půli rozhodlo. Neměli jsme proti tak potentnímu a bojovnému soupeři dost sil. Mnoho jsme jich nechali v nočním semifinále s Francií. Proto svým hráčům děkuji, že se probili až do finále.

— Jak to bylo s Rummeniggem?

— Dobrá, nechal jsem ho nastoupit, jakmile jsem se dozvěděl, že nebude hrát Antognoni. Také jsem věděl, že Rummenigge by se mohl urazit. Vystřídal jsem ho nakonec, abych posílil útok.

— Na tomto mistrovství panuje názor, že se vaše mužstvo dostalo do finále díky štěstí, ne zásluhou kvalit.

— Štěstí má svůj vliv, ale samo o sobě k vítězství nestačí. Itálie dosáhla skvělých výkonů a je mimo všechny pochybnosti. Také Brazílie předvedla skvělý fotbal. Pokud jde o nás, i přesto, co se říká, si myslím, že jsme hráli dobře a dávali góly.

Derwall odešel ze sálu vážný, velice vážný, chtěl skrýt velký neklid.

Italský trenér Enzo Bearzot přišel mezi novináře asi po hodině.

— Pane Bearzote, co jste pociťoval, když Cabrini neproměnil penaltu?

— Jistou starost. Jestliže se chybuje v takovém zápase, vzniká riziko, že neutrpí jen hra tohoto jedince, ale celého mužstva.

— Proč k tomu nedošlo?

— Jeden po druhém ke Cabrinimu přiběhli všichni spoluhráči a dodali mu odvahy, morálně ho podpořili. On i celé mužstvo se zotavilo a pokračovalo ukázněně v plnění taktických příkazů.

— Zraněný Antognoni, po prvních minutách zraněný Graziani, pak neproměněná penalta... Trochu moc, nemyslite?

— To mi vůbec nedělalo starosti. Mužstvo mělo sílu a na lavici byli hráči, kteří mohli kdykoliv skočit na hřiště a splnit úkoly.

— Kde byl klíč k vítězství nad NSR?

— Klíčovým utkáním byl boj s Argentinou, protože ten otevřel sérii vítězství. Před takovým zápasem jako je finále mistrovství světa existuje mezi hráči vždy velké napětí. Tomu jsem věnoval velkou pozornost a dosáhl v mužstvu klidu. Dělalo mi starosti, v jaké pohodě mužstvo vyběhne na hřiště. Šlo však do utkání vyrovnané, nervy nechalo v šatně.

— Pane Bearzote...

— Promiňte. V pondělí v půl šesté odpoledne uspořádám v Římě tiskovou konferenci, na níž zodpovím všechny otázky, které mi položíte. Teď bych chtěl tohle vítězství vychutnat.

Noční Madrid byl podobný všem italským městům té noci. Ulicemi projížděly stovky automobilů, z jejichž oken vlály italské vlajky, klaksony zpívaly ve všech oktávách, fanouškové seděli na kapotách i na střechách automobilů, mávali špalírům na chodnících, zpívali a vyvolávali jména hráčů.

Italia campione! Forza, Italia!

Jedinkrát ve finále Zoff překonán — střelec Breitner není v záběru, přihlížejí Fischer, Kaltz, Cabrini a Scirea

Bergomi zčásti zahalený kouřem z dýmovnice

Enzo Bearzot nad hlavami italských hráčů

RENAT DASAJEV

pětadvacetiletý brankář Spartaku Moskva a reprezentačního mužstva SSSR zanechal u všech odborníků mimořádný dojem, chytá velice stylově, výborně ovládá pokutové území. Zdá se, že SSSR má nástupce Jašina.

ZICO

devětadvacetiletý středový hráč nebo útočník Flamenga a reprezentačního celku Brazílie úžasně ovládá míč, nečekanými pohyby se dokáže zbavit bránícího protihráče a přesně vystřelit. Pokud lze někoho přirovnat k Pelému, pak jeho.

GIANCARLO ANTOGNONI

osmadvacetiletý středový hráč a dirigent Fiorentiny a reprezentačního týmu Itálie je velký hráč a velký smolař, neboť kvůli zranění chyběl ve finále. Jeho elegantní a účelná hra vytváří řadu šancí pro spoluhráče.

GIGANTI SVĚTOVÉHO SPORTU

MICHEL PLATINI

sedmadvacetiletý středový hráč a útočník St. Etienne, který se má teď objevit v barvách Juventusu, řídí hru Francie. Vynikající míčová technika a hráčská drzost mu dovolují překvapivé tahy s úspěšným zakončením.

Jako před osmi roky

Předseda FIFA Joao Havelange předává polskému kapitánu Zmudovi medaili za třetí místo

Szarmach (vlevo) se přece jenom trefil. Na snímku posílá kolem Tresora a brankáře Castanedy míč do francouzské sítě

Michel Platini sleduje zápas z tribuny pro novináře

Okamžitě po skončení semifinále řekl Michel Platini trenéru Hidalgovi, aby s ním pro utkání o třetí místo nepočítal. Byl k smrti unaven a necítil se zdravotně fit. Hidalgo nemohl počítat ani s Rocheteauem, Battistonem, Bossisem, Giresem a Sixem. Tři poslední zařadil aspoň mezi náhradníky a Sixe poslal na hřiště na závěrečných sedm minut. Francie vyběhla k boji o třetí místo s torzem mužstva, které sehrálo fantastický semifinálový zápas s NSR.

Má vůbec utkání o třetí místo svou vážnost? Zajímá ještě poražené semifinalisty? Je takový zápas přitažlivý pro diváka? Téměř ve všech druzích sportu by nechalo mužstvo nebo jednotlivec na hřišti nebo na dráze pro bronzovou medaili duši. Samozřejmě že třetí místo má váhu i ve fotbale, přesto zůstává tento zápas hluboko ve stínu zápasu nejdůležitějšího — finále.

„Nelze srovnávat finálové utkání, v němž se hraje o titul mistra světa, se zápasem o třetí a čtvrté místo," řekl Hidalgo po utkání. „Přesto moji hráči bojovali o dosažení vítězství a prohráli zápas vinou chyb, nikoliv z nedostatku dynamičnosti. Je třeba mít na paměti, že jsme nastoupili v nevídané sestavě, s mnoha hráči, kteří hráli poprvé. To se muselo projevit. Nastoupit za necelých osmačtyřicet hodin po tak těžkém utkání, jako bylo proti NSR, to je opravdu tvrdé. Navíc po cestě, která nebyla nijak příjemná."

Francouzi přicestovali do Alicante ze Sevilly, Poláci z Barcelony, kde v semifinále podlehli Itálii.

Jeden z novinářů zaútočil na Hidalga otázkou, co ví o tom, že jeho hráči byli po prohře s NSR dlouho do noci viděni se sklenkami.

Hidalgo řekl: „Nevím o žádné zvláštní fiestě. Ti, kteří nehráli, nehráli kvůli zranění. Jiný důvod to nemělo. Kdybychom postoupili do finále a měli o čtyřiadvacet hodin delší volno, stejně bychom tři čtyři hráče postrádali. To není alibismus, to nejsou výmluvy."

Francie v tomto utkání nepodala tak výborný výkon jako ve čtvrtfinálové skupině proti Rakousku a Severnímu Irsku a už vůbec nelze srovnávat s vystoupením proti NSR. Přesto hrála opět útočně, bez zábran, s lehkostí. Dopouštěla se ovšem chyb v obraně.

Vedle Tresora a Tigany se španělskému publiku představil i třetí hráč tmavé pleti, Couriol. On i mnozí další podali důkaz, že i mezi takzvanými náhradníky měli Francouzi mimořádné fotbalisty. Nic na tom nemění ani fakt, že mužstvu Polska podlehli. Paradoxní je, že nebýt zranění Platiniho v zápase s ČSSR, možná by obrovské umění Tigany zůstalo divákům utajeno. Tento středový hráč patřil k nejvýraznějším objevům mistrovství světa.

Poláci byli v boji o třetí místo kompaktnějším mužstvem.

„Udělali jsme, co bylo v našich silách," řekl polský trenér Piechniczek. „Sehráli jsme dobré mistrovství světa, na němž jsme měli jediné slabé utkání, a to proti Itálii, kdy jsme museli postrádat Bonieka. Z ostatních šesti jsme tři vyhráli a ve třech hráli nerozhodně."

Boniek byl tentokrát na hřišti, očekávalo se, že ještě naposledy zaútočí na vedoucího střelce mistrovství Rossiho. Nestalo se. Boniek nezahrál jako v utkání proti Belgii, které rozhodl třemi góly, ale přesto byl mužstvu nesmírně užitečný. Szarmach dal jediný gól na svém třetím mistrovství světa právě po jeho akci.

Byl to vyrovnávací gól na 1:1, pro Poláky nesmírně důležitý, neboť padl pět minut před přestávkou. Když dal pak Majewski Francouzům gól do šatny minutu před poločasem a dvě minuty po přestávce přidal Kupcewicz z přímého kopu třetí, bylo rozhodnuto. Polsko získalo třetí příčku brankami v rozmezí sedmi minut!

Poláci opět bojovali pod taktovkou nestárnoucího Lata, který hrál svůj 103. mezistátní zápas v reprezentačním mužstvu, a tím se stal polským rekordmanem. Také on, stejně jako Szarmach, byl už na třetím mistrovství světa a podruhé získal třetí místo na světě.

„Je čas, abych z národního mužstva odešel," řekl Grzegorz Lato, který oslavil v dubnu dvaatřicáté narozeniny a byl nejstarším hráčem mužstva. S ním, Szarmachem a Zmudou, pokud se všichni tři rozloučí v nejbližší

Majewski vyskočil výš než francouzský brankář Castaneda — Polsko vede 2:1

Boniek (vlevo) se kličkou zbavuje Tresora ▼

Zbygniew Boniek

Grzegorz Lato

době s reprezentací, odejde kus historie polského fotbalu.

„Dosáhnout třetího místa je velmi těžké," řekl trenér Piechniczek. „Proto jsme spokojeni. Nemohli jsme žádat víc od skupiny velmi mladých hráčů, kterým je kolem dvaadvaceti let a kteří s podobnou soutěží, jakou je mistrovství světa, neměli žádnou zkušenost."

Také na polském trenérovi byla patrná duševní únava z dlouhých bojů.

„Na letošním mistrovství světa slavila úspěch mužstva, která dokázala hrát nejpraktičtějším způsobem. Nesmí se ale zapomínat na týmy jako například Brazílii, která nedosáhla víc jen proto, že se jí nevydařil jediný zápas proti Itálii."

Piechniczkova slova vyjádřila přesně situaci, která vykrystalizovala v nejdelším fotbalovém maratónu v historii mistrovství světa. Komu se podařilo načasovat formu na boje ve čtvrtfinálových skupinách, měl vyhráno. Předtím se ovšem musel kvalifikovat ze základní skupiny. Poláci dokázali obojí, proto se o nich mluvilo jako o jednom z nejpříjemnějších překvapení.

ROSSI PŘED ZAČÁTKEM MISTROVSTVÍ SVĚTA: „NEČEKEJTE ZÁZRAKY!"

Podpis od „nalezeného syna"

V útrobách stadiónu Españolu Barcelona to bzučelo jako v úlu. Procházel jsem dlouhou chodbou tam a nazpět. Každou chvíli do mě někdo vrazil, omluvil se, spěchal dál. Zbývala necelá hodina do začátku utkání Itálie—Brazílie, které mělo rozhodnout o postupujícím do semifinále. Došel jsem až na konec chodby a tam jsem ho uviděl.

Paolo Rossi oběma rukama svíral mohutné mříže, oddělující prostor pro novináře a hosty od uličky, kterou se smějí pohybovat jen hráči. Vedle něho stál Graziani a kousek dál další italský fotbalista Causio. V tom okamžiku jako by ve mně kdosi zažehl plamínek. Vzpomněl jsem si, že mám domů poslat pohled s autogramem některé z velkých postav mistrovství.

Rossi stál za mohutnými mřížemi a sám si jistě neuvědomoval symboliku tohoto okamžiku . . .

Mezinárodní kariéra Paola začala krátce před mistrovstvím světa 1978 v Argentině. Za bezesných nocí italský trenér Enzo Bearzot dospěl k názoru, že nic nezkazí, když v posledním přípravném zápase dá příležitost dvěma mladíkům — Cabrinimu a Rossimu. Jak šťastná to byla volba, ukázalo hned mistrovství světa, kde oba svými výkony způsobili rozruch v řadách odborníků a Rossi byl vyhlášen druhým nejlepším hráčem po Argentinci Kempesovi.

Rossimu se tedy povedl gigantický skok do reprezentačního mužstva i do srdcí italských fanoušků. Nikdo mu neřekl jinak než Paolino nebo Pablito.

Pak se stalo, co by od Rossiho málokdo čekal: zapletl se do skandálu kolem sázek na sportovní utkání. Tříletá distanc, která byla v druhé instanci snížena na dva roky, udělala z Paola v očích nejskalnějších fanoušků tragického hrdinu, ale většinou lidí byl morálně odsouzen, urážen a zatracován.

Čím se Rossi provinil?

Několik hodin před ligovým zápasem Avellina proti Perugii, jeho tehdejšímu klubu, za ním přišel jeden spoluhráč s otázkou: **„Paolo, nemáš nic proti tomu, když se postaráme o nerozhodný výsledek?"** Zamyslel se a řekl: **„Pro mě za mě, pokud dám dva góly . . ."**

Zápas Avellino—Perugia skončil 2:2 a Rossi vstřelil oba góly Perugie.

Utekly dva roky tvrdé přípravy pod vedením trenéra Trapatoni-

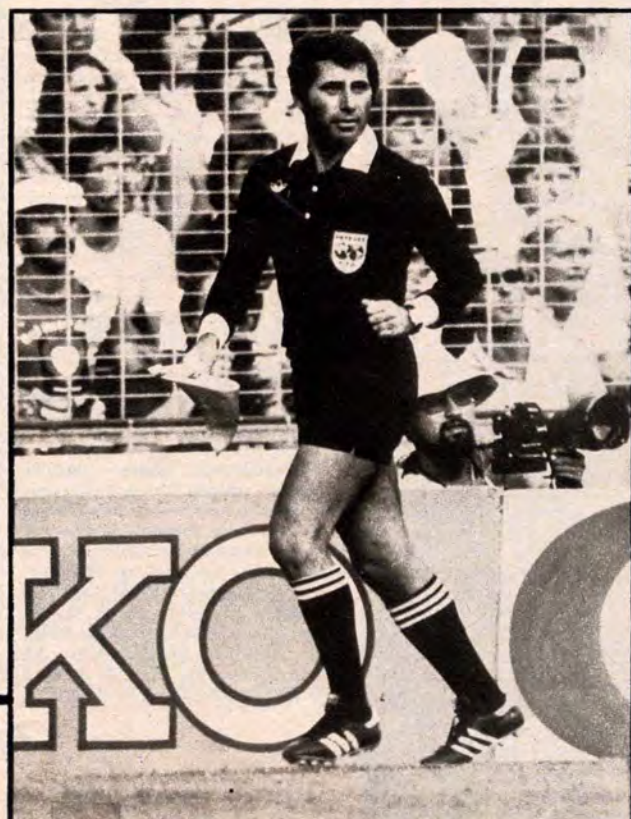

Ing. CHRISTOV: „VĚDĚL JSEM, ŽE MARADONA MUSÍ UTKÁNÍ DOHRÁT!"

Dvě překvapení

Recepční v madridském hotelu Chamartin se zatvářil poněkud nechápavě: „Kristov . . .?"

„Christov," opakoval jsem.

Zvedl sluchátko, vytočil číslo pokoje 543 a pak mi sluchátko podal.

Ing. Vojtech Christov prožil ve Španělsku pět týdnů a dvě velká překvapení.

Rozhodčí se v Madridu sešli už 7. června, necelý týden před začátkem mistrovství světa. Na přípravném semináři bylo nutno sjednotit výklad pravidel, spolupráci hlavního rozhodčího s postranními, neboť tady existovaly nepatrné rozdíly mezi evropským a jihoamerickým signalizováním, a vykonat prověrku fyzické připravenosti.

V tom týdnu se španělský sportovní tisk předháněl v prognózách, kdo bude nasazen jako hlavní rozhodčí pro úvodní utkání Argentina—Belgie. Všeobecně se čekalo, že volba padne na domácího Castilla. 10. června na odpoledním zasedání bylo oznámeno rozhodnutí: úvodní utkání, což je největší pocta hned po finále, bude řídit Christov! To tedy byla bomba.

„Byl jsem příjemně překvapený," říká ing. Vojtech Christov. **„Členové komise rozhodčích mi řekli, že mě znají jako velmi energického rozhodčího a věří, že jakýkoliv náznak hrubosti zlikviduji v zárodku. Před začátkem mistrovství světa totiž byly obavy, aby zápasům nevládla brutalita."**

Ve čtvrtek a v pátek byl náš rozhodčí stále pod vlivem nečekané události dost vzrušený. V sobotu ráno si šel zatrénovat do areálu Realu Madrid, odpoledne se svými kolegy Polákem Jargusem a Maďarem Palotaiem od-

ho. Rossi přestoupil do Juventusu Turín a prožíval těžké dny a týdny. Letos 29. dubna se objevil poprvé na hřišti. Juventus porazil Udinese vysoko 5:1, zahrál výtečně a Rossi byl autorem gólu. Najednou bylo leccos zapomenuto, už nikdo nevolal „Rossi za mříže!", zase to byl Paolino a Pablito. Nahlas se začalo mluvit o návratu do reprezentace.

Rossi zachoval klid: **„Návrat do národního mužstva je pro mě velice důležitý a slibuju, že ze sebe ve Španělsku vydám všechno. Nesmí se ale zapomínat, že mám za sebou tři ligové a dva mezistátní zápasy. Proto nelze čekat zázraky."** To řekl několik dní před prvním zápasem na mistrovství světa.

Žádné zázraky se v zápasech základní skupiny skutečně nekonaly. Před druhým, proti Peru, jeden zahraniční televizní komentátor nabízel své auto proti dětské tříkolce, že bude Rossi vystřídán. Tipoval správně. Ale v následujícím střetnutí Paolo nastoupil znovu. V Bearzotových plánech měl prostě své stabilní místo.

V utkání proti Argentině se Italové konečně postavili na nohy. I Rossi hrál mnohem lépe, ale neměl ještě štěstí v tom nejdůležitějším — v koncovce.

Teď tu stál Paolo přede mnou za silnými ocelovými mřížemi jako ve věznici. Byl klidný, bez emocí si povídal se svým známým. Sáhl jsem do kapsy pro pohled s tužkou a obojí prostrčil Rossimu mezerou v mřížích. Podepsal se, zlehka se usmál, já poděkoval a šel pryč. Raději podpis Rossiho než nic, říkal jsem si spokojeně.

Za tři hodiny se v celém fotbalovém světě nemluvilo o nikom jiném než o Rossim, který třemi góly rozstřílel Brazílii. Týden nato byl Paolo mistrem světa, nejlepším střelcem a nejlepším hráčem mistrovství světa.

To už pohled s jeho podpisem ležel někde na dně velkého poštovního vaku a putoval k nám domů.

---

letěli do Barcelony. Po večeři šel na procházku a pak spát. V neděli ráno se šel znovu projít, pak si prohlédl stadión Nou Camp, jak mu to předepisuje reglement, po obědě odpočíval, ale nespal.

„Promítal jsem si v hlavě styl hry Argentinců, které jsem neznal tak dobře jako Belgičany. Věděl jsem, že obě mužstva praktikují ofsajd-systém a na to jsem taky důrazně upozornil Jarguse i Palotaie na poradě před zápasem. Říkal jsem si, že Maradona je obratný, pohyblivý, bude asi osobně střežený, musím se postarat o to, aby mohl hrát a dohrát, aby mi nikdo nevyčítal, že jsem nedal zelenou útočnému fotbalu... Úrovní zápasu Argentina—Belgie jsem byl trochu zklamaný, čekal jsem víc. Zvlášť Argentina byla pasivní, aktivní začala být v momentu, kdy prohrávala."

Kritika se shodla na tom, že československý rozhodčí podal velmi dobrý výkon a nastavil všem svým kolegům laťku, jak by měli rozhodovat v dalším průběhu. A hned se začala zajímat o jeho osobu mnohem podrobněji. Zjistila, že je mu 37 let, žije ve Vranově nad Toplou, v lize odpískal za osm let něco přes 120 zápasů, řídil několik utkání evropských pohárů, například finále PVP 1980 Valencia—Arsenal, semifinále PMEZ 1980 Real Madrid—Hamburger SV a semifinále PMEZ 1981 Liverpool—Bayern, kvalifikační zápasy MS Polsko—NDR a Holandsko—Irsko, pískal na OH v Moskvě...

„Argentinci i Belgičané hráli korektně, velmi dobře se mi rozhodovalo. Všeobecně lze říci, že se na mistrovství světa hrálo až na malé výjimky velmi slušně. A ještě něco jsem obdivoval: španělské diváky při zápase jejich mužstva s Anglií. V té době už bylo Španělsko vyřazeno a přesto obdivuhodně povzbuzovali."

Španělé v závěrečných bojích chyběli, náš ing. Christov nikoliv. Po zápase NSR—Chile, Alžírsko—Rakousko a Rakousko—Francie byl zařazen jako postranní rozhodčí i do finále. A to bylo druhé překvapení, kterého se dočkal.

MARADONA: „FOTBAL NEHRAJÍ ZLOČINCI, ALE DOBŘÍ LIDÉ."

Pokořující odchod

Diego Armando Maradona sklopil oči, svěsil hlavu a pomalu odcházel. Spoluhráč Tarantini ho objal, políbil do hustých havraních vlasů, Maradona se ještě pokřižoval a pak definitivně opustil scénu mistrovství světa. Fotbalový národ měl podnět k dlouhým debatám.

Adios, Maradona, adios, Argentina!

Maradona v argentinském dresu měl být hlavním šlágrem. V úvodním utkání s Belgií nedostal osobního strážce, ale jakmile se ocitl u míče, byli kolem něho dva tři protihráči. Mladý Argentinec hrál poněkud sobecky a neprosadil se. V zápase proti Maďarsku ovšem zářil. Vstřelil dvě branky, jednu z nich skutečně nádhernou. Utkání proti Salvadoru se mistrům světa moc nepovedlo, ani Maradona nebyl výjimkou.

Pak nastal den měření sil s Itálií. Od prvního písknutí si k Maradonovi stoupl obránce Gentile a nespustil ho z dosahu. Několikrát Argentince fauloval. Maradona znejistěl a jakmile se s míčem přiblížil ke Gentileho kopačce, už byl na zemi. Někdy po faulu, někdy víc z obav, že bude faulován. Snad měl před očima odstrašující příklad Pelého na mistrovství světa 1966 v Anglii. Jenže Gentile si počínal nesmlouvavě, ale ne záludně nebo dokonce brutálně. Argentina prohrála, Maradona zůstal ve stínu své slávy.

Druhý den bosý a neoholený přihlížel tréninku svých spoluhráčů: „Mám hodně ran na nohách, ale nejsou těžké. Musím Gentilemu blahopřát; splnil příkazy trenéra a hrál prostě tak jak umí. Vinu nemá on, nýbrž rozhodčí, který místo aby ukázal kartu jemu, ukázal ji mně v domnění, že hraju divadlo."

Menottimu se zdálo, že je ve Španělsku pořádán hon na Maradonu.

„Nemyslím, že fotbal hrají zločinci," řekl Diego. „Všichni hráči jsou dobří lidé."

Sympatické vystoupení Maradony. Jenže docela jiného Maradonu viděli diváci v závěru utkání proti Brazílii, v okamžiku, kdy už bylo jasné, že účinkování Argentiny na mistrovství světa končí. Bez míče nakopl do břicha Brazilce Batistu, a tak ho rozhodčí Rubio okamžitě poslal do šatny. Celý svět byl svědkem potupy hvězdy, která měla ze všech nejjasněji zářit.

„Vyloučení bylo správné," řekl Maradona, když vychladl. „Nechci se omlouvat, ale po celou dobu mistrovství mě protihráči strašně okopávali a nikdo nebyl vyloučen. Nakonec jsem to byl já, kdo ztratil nervy."

Smutná byla celá Argentina, smutek polil i příznivce CF Barcelona, kteří si od příchodu Maradony do modročervených barev slibují moc.

Trenér barcelonského týmu Udo Lattek se Maradony veřejně zastal: „Na Diega se upíraly oči všech příznivců, soupeři ho střežili tak, že nakonec ztratil nervy. Navíc se nedařilo ani argentinskému mužstvu. Přesto si myslím, že je Maradona jedním z nejlepších současných fotbalistů na světě. V Barceloně bude mít dost času, aby to dokázal. Věřím, že bude triumfovat. Dám mu takovou roli, aby mohl stoprocentně uplatnit své schopnosti. Jisté ale je, že bude muset propotit tričko v každém tréninku a v každém utkání."

Maradona bude jistě chtít na toto mistrovství světa co nejrychleji zapomenout. Přítomnost v Barceloně, která byla svědkem jeho pokořujícího odchodu ze scény, mu to určitě neulehčí. Ještě dlouho mu bude v uších znít:

Adios, Maradona, adios Argentina!

SEMIFINÁLE: Itálie-Polsko 2:0/1:0/ NSR-Francie 3:3 /1:1, 1:1/ penalty 5:4

Fotbal je krásný!

Schumacher skáče k pravé tyči a zneškodňuje Sixovu penaltu. Ve střelbě penalt vede Francie stále 3:2 . . .

Podruhé úspěšný Schumacher, tentokrát při střele Bossise. Stav 4:4 . . .

Rozhodující moment: Hrubesch překonává Ettoriho, NSR vítězí na pokutové kopy 5:4!

Dvě semifinále — každý zápas úplně jiný. V Barceloně přesvědčivé vítězství Itálie nad Polskem, v Seville noční prodloužená, v níž se mezi týmy NSR a Francie nerozhodlo ani v nastaveném čase a všechno rozřešily teprve pokutové kopy, v nichž byli šťastnější hráči NSR.

Hrálo se podle původního rozpisu: v Barceloně od 17,15 při teplotě 34 stupňů Celsia a před návštěvou 102 000 diváků, v Seville od 21 hodin za teploty 33 stupňů a před 70 000 diváků.

Několik dní před semifinále se roznesla zpráva, že také v Barceloně začne utkání až v devět večer, dokonce se to tak objevilo i v programu televize. Snaha posunout začátek byla motivována jednak vedry, které ve Španělsku vládly, a za druhé snahou o co největší návštěvu a zisk. Jenže FIFA trvala na dodržení předem stanoveného programu, stejně jako to učinila při pokusech přesunout čtvrtfinálovou skupinu s Brazílií, Argentinou a Itálií na stadión Nou Camp, který má bezmála trojnásobnou kapacitu v porovnání s fotbalovým stánkem Españolu.

Takže v době, kdy se mužstva NSR a Francie trápila při půlnočním představení na stadiónu Sancheze Pizjuana v Seville, smáli se u televizních obrazovek hráči Itálie, kteří čekali na svého finálového soupeře a věřili, že mu vyčerpávající boj sebere co nejvíce sil.

Dramatickým nábojem i úrovní bylo výše utkání NSR—Francie. Celkem všichni odborníci se shodli, že to bylo vůbec nejhodnotnější střetnutí celého mistrovství světa, dokonce se hovořilo o předčasném finále. Hned na druhé místo byl řazen rozhodující zápas čtvrtfinálové skupiny Itálie—Brazílie. Obě tato střetnutí měla vyšší sportovní úroveň než finálový duel.

Dlouho do noci jsme seděli na tribuně stadiónu v Seville a nevěřili svým očím. To, co se pod námi na trávníku odehrávalo v pekelném vedru, nelze pojmenovat jinak než fantastická přehlídka všeho krásného, co může současný fotbal nabídnout. Zírali jsme, kolik sil fyzických i morálních je ukryto v hráčích obou celků, kolik nápadů a nových myšlenek může najednou „vysypat z rukávu" takové mužstvo Francie, jež bezmála nepostoupilo ze základní skupiny, jakou bojovou morálku má celek NSR když dokáže pro většinu jiných mužstev naprosto ztracený zápa zvrátit ve svůj prospěch . . .

Podvečerní zápas mezi Itálií Polskem zase demonstroval, jak neuvěřitelná energie je skryt v drobné postavě Paola Rossiho Třemi bleskovými údery vyřad ve čtvrtfinále Brazílii, pro utkání s Polskem měl v zásobě dv nechytatelné střely hlavou. Prost dvakrát byl tam, kde ho polsk obrana nečekala. Zato ho ta vždy přesně našly přihrávky spoluhráčů.

I bez Gentileho, který nemol nastoupit pro dvě žluté kart

Ital Rossi (vpravo) posílá poprvé míč hlavou do sítě Polska

stejně jako na polské straně Boniek, byla obrana squadry neprostupná. Z ní vyrážel tento tým s raketovou rychlostí do protiúderů.

Poláci hráli, hráli, ale bez efektu. Neúčast Bonieka přinutila trenéra Piechniczka k vysunutí Lata do útočné řady, ale jak se oba trenéři po zápase vzácně shodli, nebylo to ku prospěchu výkonu. Lato už delší dobu není tím křídelním útočníkem jako před osmi roky na mistrovství světa v NSR. Hraje ve středové řadě, kde může uplatnit velké zkušenosti, a odtud se díky pořád ještě velmi slušné rychlosti dostává do šancí. Góly ovšem stříleji spíše jeho spoluhráči, tentokrát především Boniek.

Bearzot, trenér Italů, byl samozřejmě po zápase šťastný, ale přesto se nenechal zlákat k dlouhým hovorům. Když se ho na tiskové konferenci jeden z přítomných zeptal, jestli by mohl srovnat současné italské mužstvo s tím, které hrálo před čtyřmi roky v Argentině, odpověděl, že by musel mluvit o každém svém hráči zvlášť a to se mu moc nezamlouvá.

Michel Platini

Kde je míč? Italský brankář Zoff zachraňuje koleny

◄ *V pokleku hlavou Rossi překonává polského brankáře Mlynarczyka a uzavírá skóre na 2:0*

Italové po zápase pospíchali do hotelu, aby před cestou do Madridu viděli svého budoucího finálového soupeře aspoň na televizní obrazovce.

V Seville měl první poločas očekávaný průběh. Obě mužstva osobně hlídala nejnebezpečnější hráče soupeře. Na straně NSR dostali bratři Försterové na starost Sixe a Rocheteaua, Stielike je zajišťoval, zatímco pravý obránce Kaltz měl neuvěřitelně prostoru pro ofenzívu, takže se střídavě ocital na všech možných místech.

Francouzský trenér Michel Hidalgo se ale ukázal jako obratný stratég. V druhém poločase vysunul Platiniho ze středové řady až na samý hrot útoku a najednou bylo po Kaltzových výletech a mužstvo Francie získalo herní převahu.

V normálním čase skončil zápas 1:1. Hned po obrátce vedla Francie gólem Tresora 2:1. Jenže trenér NSR Jupp Derwall zakontroval. Promluvil si s Rummeniggem, který pro zranění nenastoupil. Asi mu dlouho nemusel vysvětlovat, co je teď v sázce. Nejlepší evropský fotbalista minulých dvou let přikývl a začal se rozcvičovat. Sotva vběhl na hřiště, Francouzi zvýšili na 3:1! V ten moment snad nikdo nepochyboval, že do finále postoupí Francie. Za čtyři minuty však Rummenigge naběhl na centr a snížil. Na začátku druhé části prodloužení pak Fischer vyrovnal! Neuvěřitelné...

Sympatie na straně Francouzů trvaly. Muži s galským kohoutem na prsou hráli vynikající útočný fotbal dirigovaný třemi mimořádnými osobnostmi, Platinim, Giressem a černým Tiganou, zezadu podporovanými ofenzívním obráncem Bossisem. Jejich sympatie ještě stouply poté, kdy vybíhající brankář NSR Schumacher srazil pronikajícího Battistona. Ale od vyrovnávací branky Fischera Francouzům docházely síly, a tak s úlevou přijali konec a možnost rozhodnout penaltami.

Začal Giresse — proměnil. Kaltz vyrovnal na 1:1. Amoros 2:1 pro Francii. Breitner — 2:2. Rocheteau — 3:2. Střelu Stielikeho brankář Ettori vyrazil! Libero mužstva NSR si oběma rukama přikryl obličej a zhroutil se k zemi. Brankář Schumacher mu pomohl na nohy a vzápětí zneškodnil střelu Sixe! Littbarski vyrovnal na 3:3. Platini — 4:3 pro Francii. Rummenigge — 4:4. Ani pět penalt nedalo rozřešení. Teď měl přijít na řadu na každé straně jeden střelec až do rozhodnutí. Bossis — nedal! Kromě první střely Giresseho šel Schumacher vždy ke své pravé tyči a vyplatilo se mu to. Poslední střelec Hrubesch už nezaváhal, NSR vyhrála na penalty 5:4 a stanula ve finále.

„Neumím si to vysvětlit," řekl francouzský trenér Hidalgo. „Teď se můžeme tahat za vlasy, že nám za stavu 3:1 vítězství uniklo. Hráli jsme lépe než soupeř, ale nepřiklonilo se k nám štěstí."

„Rummenigge riskoval všechno a ještě více! Dokázal stabilizovat hru našeho útoku, dal rozhodující gól," řekl Jupp Derwall.

Byla to opravdu podívaná, na kterou se nezapomíná.

ITÁLIE, mistr světa 1982

Zleva: Dino Zoff, Francesco Graziani, Bruno Conti, Gaetano Scirea, Fulvio Collovati, Giampiero Marini, Claudio Gentile, Giancarlo Antognoni, Paolo Rossi, Antonio Cabrini a Marco Tardelli

MAGAZÍN

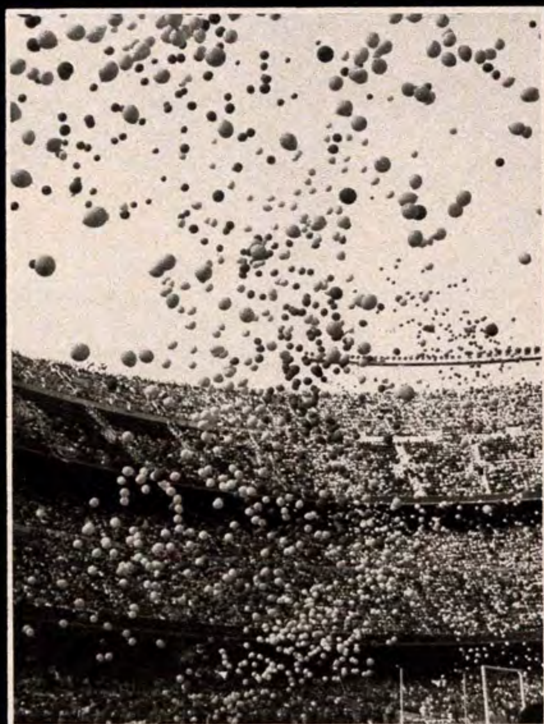

ZAHÁJENO! Tisíce barevných balónků vyletělo k barcelonské obloze. Psal se 13. červen 1982, na stadiónu Nou Camp bylo zahájeno XII. mistrovství světa v kopané, poprvé za účasti 24 světových týmů

NA HOLOU. S fanoušky, především britskými, jsou stále potíže. Nejinak tomu bylo i ve Španělsku. A tak museli často zasahovat strážci pořádku a někdy dostal viník výtržnosti obuškem dokonce na holou!

ZASE SI ZAHRÁLI. Přehlídku fotbalových hvězd minulosti viděli diváci v Barceloně. Organizace UNICEF uspořádala utkání Evropa—zbytek světa, jehož výtěžek patří dětem celého světa. Za Evropu nastoupili mj. Eusebio (vlevo) a Facchetti

AŤ ŽIJE REKLAMA! Obratní reklamní agenti patřičně využili mistrovství světa. Na mnoha nárožích nabízel např. Diego Maradona osvěžující coca-colu. Denně se objevoval na televizní obrazovce, kde zase nabízel jedinečné filmy značky Agfa. Prostě fotbal a reklama měly ve Španělsku zelenou

STAŘÍ ZNÁMÍ. Řada tváří, které se v minulosti zapsaly nezapomenutelně do paměti fotbalových fanoušků na celém světě, se znovu objevila ve Španělsku. Mnoho bývalých vynikajících hráčů pracovalo na MS jako televizní komentátoři nebo dopisovatelé deníků. Takhle se při setkání objali Bobby Charlton (vlevo) a Franz Beckenbauer

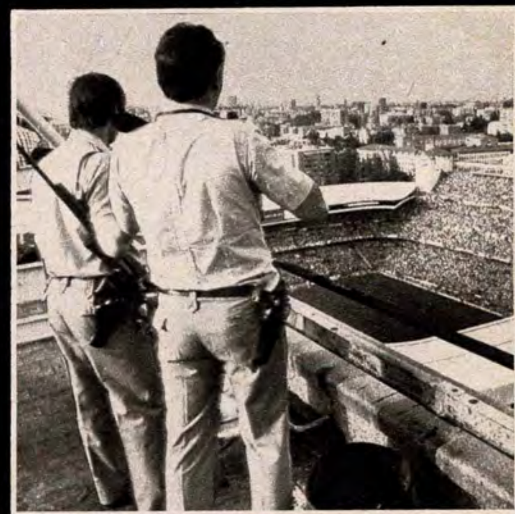

BEZPEČNOST PŘEDEVŠÍM! Skoro na každém kroku se účastníci mistrovství světa setkávali se zesílenou policejní kontrolou. Vstup do Kongresového paláce byl možný pouze po důkladné prohlídce, policie hlídkovala všude. Na snímku dva policisté sledují ze střechy protějšího domu, co se děje v okolí stadiónu Santiago Bernabeu v Madridě

NA DALŠÍ ČTYŘI ROKY. V závěru mistrovství světa se v Madridu sešel na svém jednání 43. kongres FIFA. Hlavním bodem byly volby. Na období dalších čtyř let dostal důvěru setrvat v čele FIFA dosavadní předseda Joao Havelange z Brazílie (na snímku)

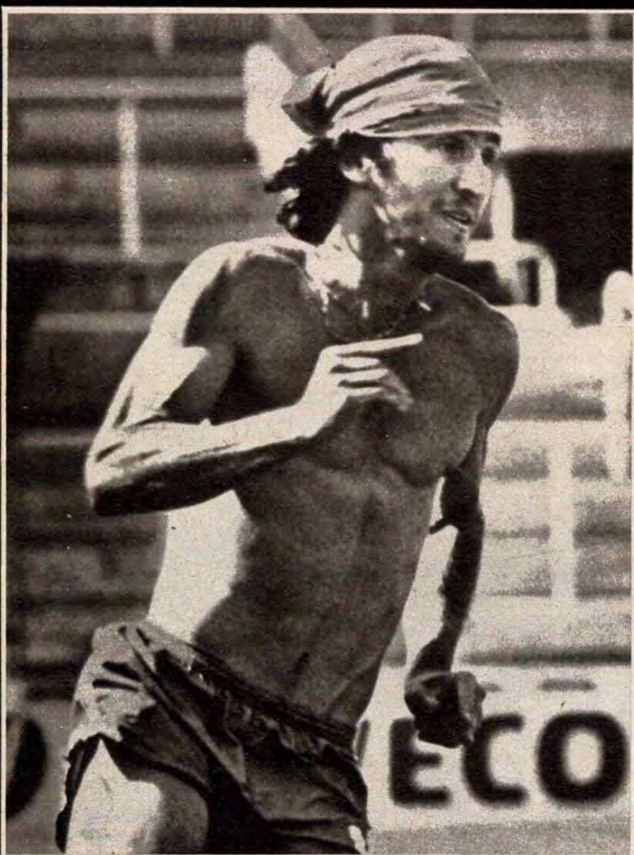

MOŘSKÝ VLK? Muž dosněda opálený skutečně na první pohled připomíná mořského piráta. Při pozornějším pohledu však odhalite tvář jednoho z nejlepších světových fotbalistů, Brazilce Zico. Takhle si počínal při tréninku . . .

BEZMEZNÁ RADOST. Překvapivý postup mužstva Itálie až na samý vrchol světové fotbalové pyramidy byl samozřejmě nejhlasitěji přijat doma. Koupelí ve známé fontáně Trevi oslavili triumf fanouškové v Římě

Inspiromat

MARIO KEMPES, hráč Argentiny, po prohře s Belgií (0:1): I přes úvodní prohru jsem přesvědčen, že titul obhájíme. V naší hře bylo plno nervozity. Asi je to úděl zahajovacího zápasu.

JOSÉ EMÍLIO SANTAMARÍA, trenér Španělska: Zisk titulu mistra světa je naší morální povinností. Obranu máme kompaktní, střed pole dobře obsazen, jen útočníci musí lépe proměňovat šance.

ZDENĚK NEHODA, kapitán týmu ČSSR, před zápasem s Kuvajtem: Náš sen se začíná naplňovat. Věřím, že opustíme trávník s hlavami vzhůru.

ZDENĚK NEHODA po utkání s Kuvajtem (1:1): Ještě není nic ztraceno. Nejen náš zápas s Kuvajtem, ale i předchozí utkání těch „menších" dokázala, že dnes může porazit každý každého.

ENZO BEARZOT, trenér Itálie, po úvodních dvou remízách: Nejsme unavené mužstvo, jak někteří novináři tvrdí, ale nevěříme si v koncovce. Až se vylepšíme, budeme dokonalí. Mistrem světa bude ten, kdo si nejlépe rozloží síly v tom fotbalovém maratónu. Bude zřejmě z jižní Ameriky, protože fotbalisté té části světa jsou o krok dál než Evropa.

RON GREENWOOD, trenér Anglie, po vyřazení: V současné době pro nás bylo zřejmě maximem postoupit ze základní skupiny. Jsme vyřazeni, ale neprohráli jsme.

TELÉ SANTANA, trenér Brazílie: Věřím v převahu dynamického jihoamerického fotbalu. Ideální by bylo, kdyby se ve finále mohly utkat jeden evropský a jeden jihoamerický celek. V průměru je Evropa na vyšší úrovni, u nás je ale výraznější špička.

RON GREENWOOD, trenér Anglie, po utkání s ČSSR (2:0): Dlouho jsme vzývali štěstěnu, trpělivost se ale vyplatila. Brankář soupeře udělal chybu, jež nám otevřela cestu k vítězství. Druhá branka byla jen potvrzením pravdy, že štěstí jde vždy k tomu, kdo ho hledá.

KEVIN KEEGAN, hráč Anglie: Brazílie je jediné mužstvo, které nás může porazit. věřím, že se s ním utkáme ve finále a uděláme vše pro to, abychom čestně obstáli.

Dr. JOZEF VENGLOŠ po utkání s Kuvajtem: Nemohu pochopit a uvěřit, co se stalo... Musím ale přiznat, že Kuvajt hrál velice dobře. I přes ztrátu bodu je jasné, že druhé postupové místo je stále otevřené. Musíme se o ně poprat.

JOCK STEIN, trenér Skotska: Jsem zklamán, protože jsem věřil v postup svého mužstva. Myslím si ale, že se za výkony nemusíme stydět a že se domů můžeme vrátit se vztyčenou hlavou.

DIEGO MARADONA, hráč Argentiny: Vítěz utkání Argentina—Brazílie se stane mistrem světa. Nejlepším hráčem mistrovství může být jen Rummenigge nebo já. Brazilec Zico není geniální.

ANTONI PIECHNICZEK, trenér Polska, po vítězství nad Belgií (3:0): Útočili jsme, když jsme mohli, a bránili, když jsme museli. To byla a je naše devíza i pro další zápasy.

CESAR LUIS MENOTTI, trenér Argentiny, po prohře s Brazílií (1:3): Byl to boj vyrovnaných mužstev, avšak Brazilci využili všech šancí. Argentina na turnaji nezklamala, chybělo nám však štěstí. Maradona je ještě velmi mladý, musí sbírat zkušenosti. Pelé se stal hvězdou až na druhém mistrovství světa.

LADISLAV VÍZEK, hráč ČSSR, po utkání s Francií (1:1): Svého vyloučení lituju, ale upřímně říkám, že jsem byl hodně okopáván a fakticky k faulu vyprovokován.

TELÉ SANTANA, trenér Brazílie, po vyřazení: Itálie lépe využila šancí. Bude-li tak hrát dál, může se stát mistrem světa. Neprohráli jsme taktickými chybami, ale chybami jednotlivců.

JOSÉ EMÍLIO SANTAMARÍA, trenér Španělska, po vyřazení: Mužstvo bylo trvale vystaveno neúnosnému psychickému tlaku. Nelze hovořit o neúspěchu, vždyť vyřazena byla i mužstva Brazílie, Argentiny, SSSR a Anglie.

PELÉ, bývalý brazilský hráč: Je rozkoší sledovat hru Francouzů. Je to jediné evropské mužstvo, které hraje jihoamerickým stylem. Hraje fotbal a kdo hraje fotbal, nemůže prohrát. Přál bych si vidět finále Brazílie—Francie.

ENZO BEARZOT, trenér Itálie, před finále: Chci, abychom hráli srdcem jako proti Brazílii a inteligentně jako proti Polsku.

JOAO HAVELANGE, předseda FIFA: Je vyloučeno diskutovat o změně systému dvaceti čtyř mužstev.

MICHEL HIDALGO, trenér Francie, po penaltové porážce s NSR v semifinále: Tahle prohra, s níž se lze jen těžko smířit, vejde do análů. Jestli jsem zklamán? To je slabé slovo...

JUPP DERWALL, trenér NSR, před finále: Komu budou fandit diváci? Itálie a NSR mají v Madridu hodně příznivců. Zbytek publika bude tleskat tomu, kdo bude hrát lépe.

KONSTANTIN BESKOV, trenér SSSR, po vyřazení: Praktikujeme málo zajímavý fotbal, útočníci hráli na padesát procent, proto nedokázali prolomit masívní blok polských hráčů v obraně.

Tady začal konec našich nadějí — Kuvajťané Dáchil a Sultán se radují nad vyrovnávacím gólem. Co zbývá Vízkovi?

ať se jmenují Conti, Tardelli, Oriali nebo Antognoni, nemá ani jediný náš fotbalista. Všichni tito hráči umějí nejen zaútočit, ale dokáží z akce vytěžit finální přihrávku nebo ji sami zakončit.

Postavíme-li to vedle hry našeho mužstva, pak to jsou dvě kvality naprosto nesrovnatelné. Pravda, ani Italové nehráli tak produktivně od začátku, v základní skupině se jim v koncovce tolik nedařilo, ale už tam naznačili, že pouze s obranou se nechtějí spokojit.

Samozřejmě že žádný trenér, tudíž ani dr. Vengloš, nezakáže svému mužstvu střílet. Jestliže mužstvo přesto nestřílí, pak jednoduše proto, že hraje hluboko pod své možnosti. To byl případ našeho celku ve Valladolidu a Bilbau. Kromě toho, že způsob jeho hry není pro diváka atraktivní, za což odpovídá trenér, až na některé výjimky drtivá část hráčů nepodala ani standardní výkony.

Brankáři Hruška, Seman a Stromšík mužstvo nepodrželi, každý zavinil v jednom zápase po jednom gólu. Z obránců nebyl už delší dobu ve formě Barmoš, Kukučka na takovou soutěž zatím nestačil, Jurkemik byl těžkopádný a ani Fiala vedle něho ve stoperské dvojici neopakoval jarní výkony, na levé straně obrany byl lepší. A tak z obránců zaslouží absolutorium pouze Vojáček, kterého celkem solidně doplňoval Radimec, třebaže nemá už delší dobu formu z minulých let.

Věrnost a její břehy

ODPOVĚDNOST BERU NA SEBE! – ŘEKL TRENÉR Dr. JOZEF VENGLOŠ

Jak tak plynuly dny druhé poloviny mistrovství světa a z Prahy k nám do Španělska doléhaly kusé zprávy o těžkém ovzduší v našem fotbale po vyřazení mužstva v základní skupině, v Madridu, Barceloně, Seville i Alicante, kde probíhaly závěrečné boje, se na vystoupení československých fotbalistů už pozvolna zapomínalo. Naštěstí. My jsme ovšem výkony našich hráčů nosili stále v paměti a konfrontovali je s tím, co předváděla přední světová mužstva.

Současně v té době vznikla jedna poněkud zvláštní situace: v Praze se zpovídalo vedení Fotbalového svazu ÚV ČSTV z výsledků na mistrovství světa, ale trenér dr. Jozef Vengloš i jeho asistent a současně ústřední trenér svazu František Havránek ještě působili jako pozorovatelé ve Španělsku. Zatímco trenér dr. Vengloš nechtěl předbíhat výsledky analýzy a neměl chuť do rozhovorů pro noviny, doma hráči k veřejnosti hovořili. Často dokonce kritičtěji vůči vedení mužstva než předtím trenéři na jejich adresu. V té době se uzavírala jedna kapitola československého fotbalu, kterou lze nazvat „España '82". Bohužel, nikoliv na hřišti, ale u stolu.

Těžko přesně určit, kde tato etapa začala. Snad v momentu, kdy od reprezentačního mužstva odešel trenér Václav Ježek, na jehož místo nastoupil jeho asistent dr. Vengloš. Nový trenér hráče dobře znal, takže nemusel začínat, ale pokračovat.

V té době ukázalo mistrovství světa v Argentině, že obranný způsob hry, který vynesl v roce 1974 titul mistra světa týmu NSR, stále světový fotbal ovlivňuje, ale přece jen méně než se předpokládalo. Argentinci slavili úspěch útočným pojetím, Holanďané dokázali obě fáze hry zhruba vyvážit, Brazilci, kteří šli v roce 1974 zcestným směrem, se pozvolna vraceli ke svému původnímu stylu. Tato tři mužstva obsadila první příčky, proto je především uvádím.

Náš fotbal se z obrazu, jaký viděl na mistrovství světa 1978, nepoučil. Dva roky nato produkoval na mistrovství Evropy převážně obrannou hru, s níž — dnes můžeme říci bohužel — vybojoval třetí místo. Slovo bohužel sem kladu proto, protože v případě neúspěchu by se trenéři museli způsobem hry mnohem víc zaobírat. Takhle byl zisk bronzu přivítán s ovacemi a hlasy, které upozorňovaly na to, že naše mužstvo hrálo neatraktivní, příliš opatrný fotbal, zůstaly nevyslyšeny. Naopak byli nositelé této myšlenky podezíráni, že — nevím proč — chtějí úspěch mužstva snižovat.

Tady se podle mého soudu dopustilo vedení reprezentačního mužstva i celého našeho fotbalu velmi vážného omylu.

Je samozřejmě pravda, že trenér národního mužstva musí pracovat s hráčským materiálem, který dostane z oddílů, ale současně má možnost zvolit si typy hráčů pro zamýšlený způsob hry. Jistě, po našich ligových stadiónech nechodí žádný Zico, Socrates, Breitner, Rummenigge, Platini, Maradona, Ardiles, Blochin nebo Lato, nemáme Rossiho ani Antognoniho. O tom není sporu. Jenže v našem fotbale se nepohybují ani takoví brankáři jako Dasajev, Shilton, Zoff, Schumacher nebo Mlynarczyk, nevidíme takové obránce jako Leandro, Oscar, Junior, Cabrini, Demjaněnko, Stielike nebo Briegel, a přesto jsme se zhlédli v obranném pojetí.

Každý ví, že o způsobu hry, o taktice rozhoduje trenér. Tady se vlastně tak trochu projevuje i jeho povaha. Dr. Vengloš vždy charakterizoval hru svého mužstva jako kombinační. Pod tímto pojmem se dá ovšem skrýt široká paleta fotbalových prostředků, v nichž může převažovat snaha o útok nebo naopak obranu. Co to bylo v případě našeho reprezentačního mužstva, to je dnes už jasné každému.

Bylo by naivní si myslet, že se dnes nebo někdy v budoucnu docílí úspěchů bez pevné obrany. Jestliže jsme ale chtěli praktikovat hru podobnou italské, pak jsme zapomněli na jednu „maličkost": levý obránce Cabrini je vyloženě ofenzívní hráč, pravý Gentile neopomene jednu šanci k protiútoku, rychlost a výbušnost, s níž pracují při přechodu z obrany do útoku středoví hráči, ať se jmenují Conti, Tardelli, …

Složení středové řady se měnilo před každým ze tří zápasů, ani jednou nenastoupila kompletní s Kozákem. Trenéři byli spokojeni pouze s výkony Bergera. Zřejmě na tohoto hráče nekladli příliš vysoké nároky, neboť s výjimkou jedné střely proti brance Shiltona putovaly přihrávky i z kopaček Bergera nejčastěji zpět nebo do strany. Aspoň za bojovnost lze pochválit Štambachra a Bičovského v zápase s Francií a především Chaloupku proti Anglii. Panenka, Berger a Kříž v prvním utkání proti Kuvajtu, stejně jako v dalším Jurkemik a Radimec, pokud hráli krátce ve středové řadě, neodvedli zdaleka své maximum.

Největším zklamáním byly ovšem výkony dvou našich útočníků, Nehody a Janečky. Je s podivem, že se jeden hráč (Nehoda) může v jediném utkání (proti Kuvajtu) ocitnout sám sedmkrát v postavení mimo hru. Stane-li se to mladému hráči,

budiž, ale tak zkušený fotbalista si musí poradit. Nehoda i Janečka se velice málo ukazovali a pokud míč dostali, rychle se ho zbavili. Aspoň částečně si reputaci napravil Nehoda ve třetím utkání, kdy hrál ve středové řadě. Jenže s touto úlohou do Španělska neodjížděl! Hodnotit několikaminutová vystoupení Petržely a Kříže v útoku není ani možné, Masného slabá forma snad nemohla nikoho, kdo znal jeho zdravotní potíže, překvapit. A tak tu zbyl jediný útočník v pravém slova smyslu — Vízek. Škoda, že ani on se nedostal do koncovky a že si celkový obrázek o svých výkonech pokazil zbytečným vyloučením.

Dva hráči z dvaadvacetičlenného kádru do bojů vůbec nezasáhli: Jakubce vyřadili zdravotní potíže na místě a odcestoval předčasně domů, Kozák neodjížděl do Španělska v pořádku a nebyl tedy k dispozici.

Na trenérovu hlavu padlo už hodně připomínek k nominaci. Ještě před cestou na mistrovství světa a po návratu znovu. Diskuse se soustřeďovaly převážně na tři jména — Kozák, Masný a Kukučka. Připomínky byly ovšem ještě k dalším hráčům.

Přestože na místo levého obránce se nabízeli ještě Ondra a Rada, trenér dr. Vengloš věřil, že větším přínosem bude Kukučka. Na to má právo. A jistě nelze říci, že nám postup prohrál Kukučka. Smůla byla v tom, že na poslední chvíli odpadl náš nejlepší krajní obránce Jakubec a navíc se zranil právě Kukučka, takže na levém kraji obrany musel hrát Fiala.

Přes řadu námitek trval trenér i na nominaci Masného a Kozáka. Kdo zná dr. Vengloše, ví, že to je trenér věrný svým osvědčeným hráčům. Že v tomto případě šlo o věrnost takřka bezbřehou, to později pochopil i dr. Vengloš. Aspoň doufám, že to pochopil. A tou věrností nemíním pouze jeho vztah například ke Kozákovi, ale ke všem hráčům, s nimiž se vydal do bojů mistrovství světa.

Dopustil se i tady omylu, který by mu ovšem neměl být přičítán jako zlý úmysl.

Také Keegan nebyl trenéru Greenwoodovi k dispozici celé čtyři zápasy a nikdo snad za to nebude trenéra kamenovat. Ne, neúčast Kozáka, nebo bude-li to někdo chtít nazvat „výlet Kozáka do Španělska", to nebyl vůbec podstatný důvod neúspěchu. Rozhodující příčiny byly podle mého názoru dvě: mylná koncepce hry, o níž už byla řeč, a morálka mužstva. Dokonce bych řekl, že v opačném sledu co do důležitosti.

My, co jsme seděli na tribunách španělských stadiónů, i ti, kteří mistrovství světa sledovali u televizní obrazovky, jsme viděli, kolik úsilí a energie vydávají přední světoví hráči v každém zápase. Fotbal špičkové úrovně je nesmírně tvrdá práce a současně velmi radostná činnost pro toho, kdo má k fotbalu a k mužstvu, které reprezentuje, správný vztah, kdo si váží, že může na světovém fóru hájit státní bar-

Takhle nebo podobně, vesměs neúspěšně, končily nájezdy Nehody na kuvajtskou branku

Ladislav Vízek

Rostislav Vojáček

vy. Existují národnosti emotivněji založené i opačného naturelu. Není nezbytné, aby při státní hymně každý hráč držel ruku na srdci a zpíval, jak to dělají mnozí brazilští hráči. Ale je přímo povinností vydat za devadesát minut zápasu všechny své síly.

Lehko se řekne, že mužstvo zapne v momentu, kdy to bude nutné. Tomu lze věřit, ale nikoliv na tom stavět. Jestliže si mužstvo zvykne spoléhat jen na rutinu a pak najednou zjistí, že vlastně ani té nemá na rozdávání, že je herně zaostalé, nemá už nic, čím by soupeři vzdorovalo.

Bohužel, v našich fotbalistech není vypěstovaná vůle. Sebemenší překážka je pak okamžitě vyvede z míry, srazí je na ještě nižší úroveň, změní je bezmála k nepoznání. A když k tomu připočteme skutečnost, že mnozí si po svém a dost zkresleně vysvětlili tvrzení, že už účast na mistrovství světa po dvanácti letech je velikým úspěchem, jiné výkony snad ani předvést nemohli.

Ještě dlouho budeme chodit pro příklady k současnému mužstvu Brazílie, třebaže se nakonec mistrem světa nestalo. Socrates, Zico, Junior, ale můžeme jmenovat kohokoliv, tedy vesměs techničtí fotbalisté, dávají do hry celé srdce, aniž by přitom používali jakýchkoliv gest, jakýchkoliv přehnaných známek vzrušení, kromě radosti. Bojovnost nespočívá v tom, že se někdo zlobí, nadává, gestikuluje, nechá se vyloučit, nýbrž v maximální kázni a soustředěnosti na hru. To ostatně demonstrovaly i další týmy, např. Itálie a Polsko.

Naši hráči mají patrně o životě špičkového fotbalisty své představy, v nichž jsou svým okolím často utvrzováni. Některé jejich prohřešky byly trenéry i funkcionáři opakovaně tolerovány, zamhuřovaly se oči před špatnou tréninkovou morálkou v oddílech. A někdy právě ve jménu toho, že před reprezentačním mužstvem stojí vážné úkoly, vyžadující především klid. Kam až vede přehnaná tolerantnost, to už dnes také víme. Bohužel, je trochu pozdě.

Každý člověk může ke svému povolání přistupovat více či méně zodpovědně. Lajdáctví se snadněji obnažuje tam, kde existuje kontrola veřejnosti. To je úděl herectví, malířství, sochařství, hudby a taky sportu, tedy i fotbalu. Tak tomu bylo ale od nepaměti. Nezajímá-li našeho fotbalistu názor veřejnosti na jeho výkony, nezajímá-li ho ani odměna za postup ze skupiny mistrovství světa, asi bychom od něho chtěli moc, aby důvěru a věrnost trenéra proměnil ve víc než v drobné.

Když skončilo účinkování našeho mužstva ve Španělsku, poděkoval trenér dr. Vengloš všem členům realizačního týmu za spolupráci a řekl, že veškerou odpovědnost bere na sebe.

Řekl některý z hráčů, že chce svůj díl viny nést i na svých

Snadnou úlohu měl Angličan Francis (v bílém), když po chybě Semana střílel první gól do naší sítě

Výskok Vojáčka a francouzského libera Tresora v dramatickém závěru utkání, které rozhodlo o druhém postupujícím ze skupiny

JUNIOR (Brazílie)

GIRESSE (Francie)

STIELIKE (NSR)

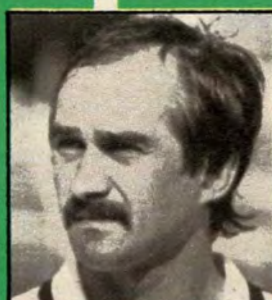

ZICO (Brazílie)

BONIEK (Polsko)

DASAJEV (SSSR)

COLLOVATI (Itálie)

PLATINI (Francie)

ROSSI (Itálie)

KALTZ (NSR)

CONTI (Itálie)

Ideální mužstvo?

Množství skutečně vynikajících fotbalistů nabízí taková soutěž jako mistrovství světa. Jenom jednou za čtyři roky můžeme vidět všechny pěkně pohromadě. Vybrat z nich ideální jedenáctku? Už předem je jisté, že s ní někdo nebude souhlasit. Co odborník, to názor. Někdo má rád bojovníky třeba i s malým darem talentu, jiný straní bohem nadaným hráčům, kteří jsou ale trochu náladoví, jeden uznává ryze technické typy, druhý fotbalisty, jež mají sice technické nedostatky, ale zato dvoje plíce. Samozřejmě nejlépe je, když má fotbalista od všeho něco. Jenže kdo je na světě dokonalý?

Náš pokus najít „ideální mužstvo" nechť je tedy chápán jako další příspěvek do tak už bohatého koše „nejlepších jedenáctek", které byly od skončení mistrovství světa publikovány. Samozřejmě že převahu mají hráči mužstev, jež se probojovala nejdál, trochu místa muselo zbýt i pro brazilské fotbalisty, kteří vytvořili ojedinělé mužstvo.

Brankář Dasajev doslova šokoval všechny odborníky; v jeho stylu se snoubí účelnost s efektností, chytal bez chyb. Pravý obránce Kaltz je modelem pro všechny budoucí obránce. Tím je snad řečeno vše. Collovatiho hra není supernápadná, ale nelze ho porazit v hlavičkovém souboji, dokáže skvěle těsně bránit. Stielike je všestranný fotbalista, skvělý technicky i pozičně. Junior je něco jako Kaltz: obránce, záložník, útočník — umí všechno. Především díky Contimu měla Itálie nejrychlejší protiútok ze všech mužstev. Platini je mimořádně technicky vybavený hráč, navíc autorita v mužstvu. Zico? Jeho práce s míčem se nejvíc přibližuje tomu, co dovedl Pelé. Giresse byl patrně nejpilnějším fotbalistou mistrovství a dokázal i střílet. Rossi — nejlepší hráč, nejlepší střelec. Boniek byl nejvýraznější individualitou třetího mužstva na světě, umí dávat góly.

Protože těch vynikajících bylo ve Španělsku moc a moc a je nám trochu líto, že se někteří velcí do „ideálního mužstva" nevešli, nominovali jsme ještě jakési B mužstvo. Ani v něm ovšem nefigurují jména dvou hráčů, od nichž se před mistrovstvím čekalo snad nejvíc: Maradona a Rummenigge. Argentinec nijak neoslnil a navíc se nechal za hrubý zákrok vyloučit, druhého provázelo zranění, které mu nedovolilo podat vrcholné výkony.

Naše B mužstvo: Zoff (Itálie) — Gentile (Itálie), K. H. Förster (NSR), Zmuda (Polsko), Cabrini (Itálie) — Falcao (Brazílie), Tigana (Francie), Breitner (NSR), Antognoni (Itálie) — Littbarski (NSR), Eder (Brazílie).

GENERÁLNÍ SEKRETÁŘ FIFA SEPP BLATTER HOVOŘÍ PRO STADIÓN

Peníze mohou vyhnat diváky!

Generální sekretář Mezinárodní fotbalové federace FIFA Sepp Blatter sídlil ve dnech mistrovství světa v prvním poschodí Kongresového paláce v Madridu. Pokud se ovšem nezúčastňoval nějakého důležitého jednání. Konečně mě přijal v předvečer semifinále.

— Pane generální sekretáři, jak na vás působí ovzduší letošního mistrovství světa ve Španělsku?

— Po stránce sportovně technické je to úspěšné mistrovství světa. Pokud ovšem setrváme i nadále u čtyřiadvaceti účastníků, bude nutno řadu organizačních náležitostí změnit. Především se domnívám, že se tady ve Španělsku hrálo na zbytečně velkém množství stadiónů, což způsobilo přetíženost organizátorů a hodně nespokojenosti účastníkům. Nutno bude také vyřešit otázku zabezpečení novinářů. Neuspokojuje nás ani systém druhé fáze mistrovství, to znamená systém čtvrtfinálových skupin. V momentu, kdy mužstvo prohraje, je stejně vyřazeno. Dřívější k. o. systém byl regulérnější a atraktivnější, protože nikdo nekalkuloval, každý útočil.

— Sám jste se zmínil o zabezpečení práce novinářů. Pamětníci minulých mistrovství světa tvrdí, že tak špatná organizace a tak slabá informovanost novinářů nikdy neexistovala.

— S tím souhlasím. Bude se to muset změnit.

— Tady ve Španělsku vznikla zvláštní situace: je tu Španělský fotbalový svaz a vedle něj Královský organizační výbor. Svaz je podřízen FIFA, organizační výbor králi. Jak se na to dívá FIFA?

— Je to špatné. Zodpovědná musí být jen jedna organizace, a to fotbalový svaz. Jemu musí FIFA ponechat zodpovědnost a sobě kontrolu. K tomu potřebuje profesionální pracovníky. Tento problém bude nutno v budoucnu vyřešit. Výhodou je, že do příštího mistrovství světa se uskuteční ještě soutěž juniorů o mistra světa a olympijský turnaj. Do roku 1986, tedy do příštího mistrovství světa, musí být celá organizace vyřešena.

— Jak se vám líbil fotbal, který se tady ve Španělsku hrál?

— Byl to fotbal dobré úrovně, samozřejmě s výjimkou některých zápasů. Ty výjimky ovšem nezavinila slabá úroveň mužstev, ale spíše podřízenost taktice bez ohledu na pohlednost hry. Ukazuje se, že je těžké projít tak dlouhým obdobím bojů o titul mistra světa. To potvrdilo i takové mužstvo jako Brazílie. Opačnými příklady jsou Poláci a Italové, kteří začali bezbrankovými zápasy a nakonec se probojovali do semifinále. Zápasy šesté skupiny měly vesměs vysokou úroveň, ale mužstva Brazílie, SSSR ani Skotska se do závěrečných bojů neprobojovala. Totéž Argentina, Belgie a Maďarsko ze třetí skupiny. Přitom jsme si před zahájením mistrovství světa mysleli, že právě v těchto skupinách jsou nejsilnější týmy.

— Dost diskusí se zrodilo kolem výkonů rozhodčích. Jaký je váš názor na jejich působení ve Španělsku?

— V průměru byli dobří, ale protože jich pískalo hodně, nebyla kvalita všech stejná. Evropští a někteří jihoameričtí rozhodčí byli lepší, protože i fotbal na těchto kontinentech je lepší. Ale i oni měli někdy slabší den.

— Dovolte mi teď odbočit od dění na mistrovství světa a zeptat se na jinou oblast: jaký je přínos československého fotbalu pro práci při projektu FIFA na pomoc rozvojovým zemím?

— Pomoc FIFA těmto zemím bude samozřejmě pokračovat. Myslím si, že částečně už byly výsledky práce vidět tady na mistrovství světa tím, co některá mužstva předvedla. Přínos Československa je značný, ať už zásluhou dr. Jíry, člena technické komise a našeho poradce v této oblasti, nebo vlastním prováděním projektu. Zase se budeme rádi vracet k instruktorům z vaší země. Jednak jsou dobří, jak dokázali dr. Vengloš, MUDr. Nápravník a ing. Starosta, zadruhé byl váš fotbalový svaz tak laskav a dal nám je k dispozici. Tito experti se osvědčili, ale jistěže se mohou zapojit i další.

— Jaký je momentálně největší problém světového fotbalu, který musí FIFA řešit?

— (Delší zamyšlení.) Jeden velký problém byl vyřešen na tomto mistrovství světa. Říkalo se a my jsme se obávali, že to bude mistrovství brutality. Ale hráči sami ukázali, jak vypadá čestný sportovní boj. Myslím si, že chování hráčů na hřišti ovlivnilo i chování diváků. Také diváci byli velmi dobří. Takže doufáme, že problém, kterého jsme se skutečně obávali, byl vyřešen.

— Domnívám se, že vážným problémem je neustále se stupňující příliv peněz do fotbalu. Slyší-li člověk, kolik zaplatil CF Barcelona za přestup Maradony, neví, co si o tom má myslet. Jaký je na to váš názor?

— Jestliže je pravda, že se přestup uskutečňuje za tak vysokou finanční sumu, je to velmi špatné. Samozřejmě nelze oddělit hospodářský aspekt od fotbalu, ale nic se nesmí přehánět. Stoupající vliv peněz pak přivádí do potíží samotné kluby i národní fotbalové svazy. Může se stát, že na fotbal podřízený vysokým finančním ziskům přestanou diváci chodit, protože nebude atraktivní. Hlavní vinu na této situaci nesou velice ambiciózní funkcionáři, kteří postrádají rozumné dimenze a relace.

— Pane generální sekretáři, děkuji za odpovědi a přeji FIFA, aby fotbal ve světě stále přitahoval diváky.

Zástupci mužstev, jimž generální sekretář před MS hodně věřil: Skot Miller (vlevo) a sovětský útočník Šengelija

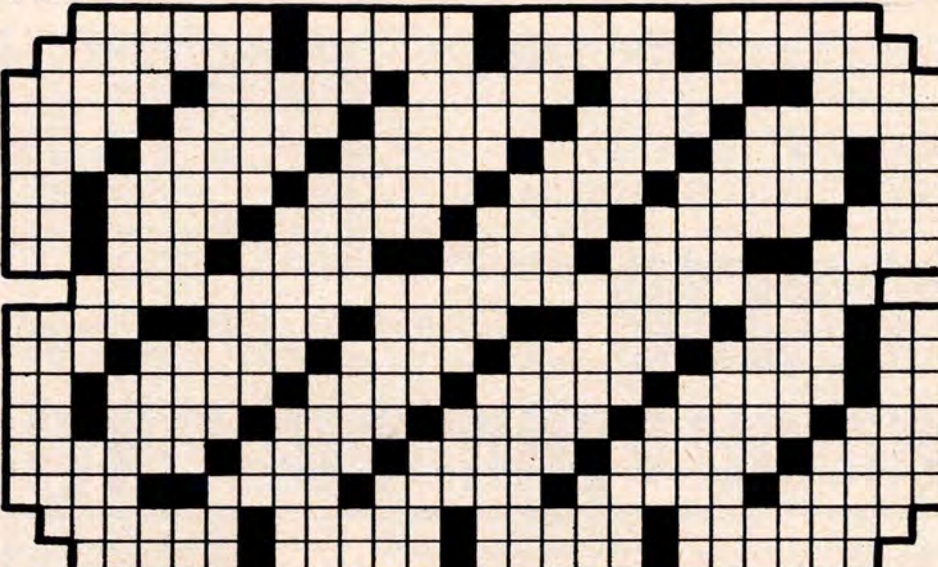

KŘÍŽOVKA S VTIPEM

„Na mého snoubence se všechny ženy dívají s otevřenými ústy," chlubí se jedna přítelkyně druhé. „Snad jsi si nenašla nějakého slavného herce? Nebo je to prvoligový fotbalista?" (Odpověď je v tajence křížovky.)

VODOROVNĚ: A. Odkapat; obr; čtvrtarchový formát papíru; drahý kov. — **B.** Vypuštění hlásky na konci slova; topiva; rozsudek (knižně); naprostá porážka. — **C.** Úřední výnos; uniknutí (z latiny); malá dodatečná úprava; část šachovnice; bývalý italský fotbalový reprezentant. — **D.** Plemeno; svazky obilí; přetahovač sportovců do jiné jednoty; ostych; náš bývalý reprezentant v Závodě míru. — **E.** Ženská jména; omámeně; nováček; švagr (zastarale); tělocvičný nebo sportovní výkon; slovenská pádová otázka. — **F.** SPZ okresu Brno-venkov; značka limonády; konat; setrvávat ve spánku; korálové ostrovy; značka americia. — **G.** Zkratka Oděvní tvorby; žaly; zatajovat; hornina složená z křemene a slídy; neseděti; zkratka španělské pesety. — **H.** Zkratka Státní arbitráže; pražská SPZ; žemlovka; starořecká drobná mince; směnečný rukojmí; husitská zbraň. — **I. Tajenka.** — **J.** Poník; Sarmat; druh květenství; město v Itálii; spojka; jezero v SSSR. — **K.** Mužské jméno; menší tiskové písmo; vojenský útvar; pracovitě (slovensky); římských 2099; značka radia. — **L.** Osobní zájmeno; obec okresu Písek; vlákna z plodů kokosovníku užívaná jako hrubý textilní materiál; oceány (slovensky); část zad nad lopatkou; citoslovce podivu. — **M.** Zkratka Obrany lidu; obdiv; cizí ženské jméno; nehubovat; umíněný zápor; SPZ okresu Prostějov. — **N.** Postrková lokomotiva; dřívější značka gramofonových desek; orgán ústředního nervového systému; psí tlamy; bájný mořský živočich (zastarale). — **O.** Útulek; mužské jméno; uzenina; spojka (knižně); alodia. — **P.** Šlapat (expresívně); příbuzná; srážka z ceny; šelmy podobné levhartům. — **R.** Otcové manželů nebo manželek; zdobený husarský kabátec; útoky; nenalévati.

SVISLE: 1. V řecké mytologii nejtemnější část podsvětí; povodeň. — **2.** Příslušník sekty za husitství; obezita. — **3.** Opsané původní texty; starší vztažné zájmeno; ostrov v NSR. — **4.** Jihoamerický keř; ochrany zboží; družná zábava (hovorově). — **5.** Jednání; plody; kosmetický prášek; dětský pozdrav. — **6.** Předložka; zájmové sdružení; mravouk; značka aktinonu. — **7.** Italské pohoří; mluvnický třetí pád; zkratka elektrárny Tisová u Sokolova. — **8.** Ozdobný americký keř s latami bílých květů; obec u Kolína; název hlásky. — **9.** Lotyšské město; bušit; dlouhý tuhý výrůstek v klásku trav. — **10.** Přirozené hráze oddělující mořské zálivy; okovaná hůl se sekyrkou; plátek masa na žebírku. — **11.** Zkratka operativně technické evidence; nikterak; dřevina (kalaba); ukazovací zájmeno. — **12.** Belgické město; před rokem; slovenské ženské jméno; pyl. — **13.** Spravit; slonovina; domácké ženské jméno. — **14.** Hlubinná vyvřelina podobná žule; opuchlina; Seveřan. — **15.** SPZ okresu Tábor; skladba pro sborové těleso; skulina. — **16.** Dým; svážení; postrašit. — **17.** Proutěné zařízení k lovu ryb; společně; asijský stát; ano. — **18.** Značka astatu; spor; zabalovat; potom. — **19.** Projevovat slovy nespokojenost; domácké ženské jméno; vítězné šachové tahy. — **20.** Palice na tlučení; větší svíčka; polévkový knedlíček. — **21.** Římských 450; jméno planetky; umělé vlákno. — **22.** Tady; trvalé; mladá žena. — **23.** Citoslovce (hle, v nářečí); Evropan; kusy horniny; název hlásky. — **24.** Značka kosmetiky; škůdci šatstva; ženské jméno; orientální mužské jméno. — **25.** Karetní hra; vždyť; látka na trenýrky. — **26.** Zkalení vody po přívalu; povel kočího (ou!); předložka. — **27.** Mláďata kočkovité šelmy; řeka v Barmě. — **28.** Slovensky „drobet"; sportovní čluny.

Pomůcka: C. Evase. — **J.** Aica; Ik. — **3.** Sylt.

Vyluštění zašlete do týdne na korespondenčním lístku redakci Stadiónu (115 88 Praha 1, Klimentská 1). Pět vylosovaných luštitelů obdrží knihu.

Vyluštění tajenky z čísla 27: Z bezhlavého útoku lze dát gól hlavou!

Výherci: M. Vicherková, Brno; Michael Nerad, Stráž p. Rálskem; Jiřina Oczkowská, Havířov; Emanuel Bouchal, Praha 6-Břevnov; Božena Dítětová, Kadaň.

Obrazový týdeník
NOSITEL VYZNAMENÁNÍ ZA VYNIKAJÍCÍ PRÁCI
VYDÁVÁ ČESKÝ ÚSTŘEDNÍ VÝBOR ČSTV V NAKLADATELSTVÍ OLYMPIA V PRAZE

● Šéfredaktor ZVONIMÍR ŠUPICH ● ● Zástupce ing. František Kreuz ● ● Zástupce-sekretář Václav Folprecht

● Grafická úprava Vladimír Wimmer, Jiří Matušinský, Miroslav Maršálek

Redakční rada: Zdeněk Bělohlávek, dr. Karel Bureš, Vladimír Jansta, zms ing. Jiří Kynos, Ivan Matějů, dr., Josef Košek, národní umělec Martin Růžek, ms Monika Schönauerová, Bohumil Vašák, Miloslav Vítek ● Redakce: 115 88 Praha 1, Klimentská 1. Telefon: 231 0924. Telex 121717 ● Tiskne Polygrafia, n. p., závod 2, Praha-Smíchov, Grafická 1. Inzerci přijímá a za inzerci odpovídá odbytové odd. nakladatelství Olympia, Praha 1, Klimentská 1.

Rozšiřuje PNS. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta a každý doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice a dovoz tisku Praha, administrace vývozu tisku, Kafkova 19, 160 00 Praha 6. Cena výtisku 3 Kčs ● Nevyžádané rukopisy, fotografie, kresby a jiné příspěvky se nevracejí.

● VYCHÁZÍ KAŽDÉ ÚTERÝ ●

Redakční uzávěrka tohoto čísla byla dne 30. července 1982

ISSN 0038-8920

94
116
404
462

26

Statistika mistrovství světa

SKUPINA 1

Itálie—Polsko 0:0
Vigo 14. června, 20 000 diváků, rozhodčí Vautrot (Francie), žluté karty Scirea, Marini — Boniek.
Itálie: Zoff — Gentile, Scirea, Collovati, Cabrini — Conti, Tardelli, Antognoni, Marini — Rossi, Graziani.
Polsko: Mlynarczyk — Jalocha, Zmuda, Janas, Majewski — Lato, Buncol, Boniek, Matysik — Iwan (73. Kusto), Smolarek.

Peru—Kamerun 0:0
La Coruña 15. června, 20 000 diváků, rozhodčí Wöhrer (Rakousko), žlutá karta Nkono.
Peru: Quiroga — Duarte, Diaz, Salguero, Olaechea — Velasquez, Cubillas (58. Barbadillo), Cueto — Leguia (58. La Rosa), Uribe, Oblitas.
Kamerun: Nkono — Kaham, Onana, Aoudou, Nbom — Kunde, Abega, Nbida — Ndjeya, Milla (89. Tokoto), Nguea (72. Bahoken).

Itálie—Peru 1:1 (1:0)
Vigo 18. června, 15 000 diváků, rozhodčí Eschweiler (NSR), žluté karty Tardelli — Duarte.
Branky Conti (20.) — Diaz (85.).
Itálie: Zoff — Gentile, Scirea, Collovati, Cabrini — Conti, Tardelli, Antognoni, Marini — Rossi (46. Causio), Graziani.
Peru: Quiroga — Duarte, Diaz, Salguero, Olaechea — Velazquez, Cubillas, Barbadillo (64. Leguia), Cueto — Uribe (64. La Rosa), Oblitas.

Polsko—Kamerun 0:0
La Coruña 19. června, 12 000 diváků, rozhodčí Ponnet (Belgie), žluté karty Palasz — Nguea.
Polsko: Mlynarczyk — Jalocha, Zmuda, Janas, Majewski — Lato, Buncol, Boniek — Palasz (57. Kusto), Iwan (26. Szarmach), Smolarek.
Kamerun: Nkono — Kaham, Onana, Aoudou, Nbom — Ndjeya, Kunde, Abega, Nbida — Milla, Nguea (46. Tokoto).

Peru—Polsko 1:5 (0:0)
La Coruña 22. června, 20 000 diváků, rozhodčí Vasquez (Mexiko), žlutá karta Velasquez.
Branky La Rosa (83.) — Smolarek (56.), Lato (59.), Boniek (60.), Buncol (68.), Ciolek (77.).
Peru: Quiroga — Duarte, Diaz, Salguero, Olaechea — Velasquez, Cubillas (50. Uribe), Cueto — Leguia, La Rosa, Oblitas (50. Barbadillo).
Polsko: Mlynarczyk — Jalocha (27. Dziuba), Zmuda, Janas, Majewski — Lato, Kupcewicz, Matysik, Buncol — Boniek, Smolarek (75. Ciolek).

Itálie—Kamerun 1:1 (0:0)
Vigo 23. června, 17 000 diváků, rozhodčí Dočev (Bulharsko), žluté karty Antognoni — Kunde.
Branky Graziani (61.) — Mbida (62.).
Itálie: Zoff — Gentile, Scirea, Collovati, Cabrini — Conti, Oriali, Antognoni, Tardelli — Rossi, Graziani.
Kamerun: Nkono — Kaham, Onana, Aoudou, Nbom — Ndjeya, Kunde, Abega, Nbida — Milla, Tokoto.

Tabulka skupiny 1

1. Polsko	3	1	2	0	5:1	4
2. Itálie	3	0	3	0	2:2	3
3. Kamerun	3	0	3	0	1:1	3
4. Peru	3	0	2	1	2:6	2

SKUPINA 2

NSR—Alžírsko 1:2 (0:0)
Gijon 16. června, 25 000 diváků, rozhodčí Revodero (Peru), žlutá karta Hrubesch.
Branky Rummenigge (67.) — Madžer (53.), Bellúmi (69.).
NSR: Schumacher — Kaltz, Stielike, K. H. Förster, Briegel — Dremmler, Breitner, Magath (82. Fischer) — Littbarski, Hrubesch, Rummenigge.
Alžírsko: Cerbah — Merezekan, Gendúz, Kuriči, Mansúri — Fergáni, Dahleb, Bellúmi, Zidan (64. Binsaúla) — Asad, Madžer (88. Larbes).

Chile—Rakousko 0:1 (0:1)
Oviedo 17. června, 20 000 diváků, rozhodčí de San Vicente (Uruguay), žluté karty Garrido — Degeorgi, Hattenberger.
Branka Schachner (22.).
Chile: Osben — Garrido, Figueroa, Valenzuela, Bigorra — Dubo, Bonvallet, Niera (73. Rojas), Moscoso (66. Gamboa) — Yañez, Caszely.
Rakousko: Koncilia — Krauss, Obermayer, Pezzey, Degeorgi (78. Baumeister) — Prohaska, Hattenberger, Hintermaier, Weber (80. Jurtin) — Schachner, Krankl.

NSR—Chile 4:1 (1:0)
Gijon 20. června, 40 000 diváků, rozhodčí Galler (Švýcarsko), žlutá karta Dubo.
Branky Rummenigge 3 (9., 57., 67.,), Reinders — Moscoso (90.).
NSR: Schumacher — Kaltz, Stielike, K. H. Förster, Briegel — Dremmler, Breitner (61. Matthäus), Magath — Littbarski (80. Reinders), Hrubesch, Rummenigge.
Chile: Osben — Valenzuela, Figueroa, Bigorra, Garrido — Yañez, Soto (46. Letelier), Dubo, Bonvallet — Gamboa (68. Neira), Moscoso.

Alžírsko—Rakousko 0:2 (0:0)
Oviedo 21. června, 30 000 diváků, rozhodčí Boskovic (Austrálie), žlutá karta Merezekan.
Branky Schachner (56.), Krankl (67.).
Alžírsko: Cerbah — Merezekan, Gendúz, Kuriči, Mansúri — Fergáni, Dahleb (75. Tlemsáni), Bellúmi (65. Binsaúla), Zidan — Asad, Madžer.
Rakousko: Koncilia — Krauss, Obermayer, Pezzey, Degeorgi — Prohaska, Hattenberger (80. Weber), Hintermaier, Baumeister (46. Welzl) — Schachner, Krankl.

Alžírsko—Chile 3:2 (3:0)
Oviedo 24. června, 22 000 diváků, rozhodčí Molina (Guatemala).
Branky Asad 2 (8., 31.), Binsaúla (34.) — Niera (59. — penalta), Letelier (73.).
Alžírsko: Cerbah — Merezekan, Larbes, Kuriči, Gendúz — Fergáni, Mansúr (73. Dahleb), Burebú — Asad, Binsaúla, Madžer.
Chile: Osben — Galindo, Figueroa, Valenzuela, Bigorra — Dubo, Niera, Bonvallet (38. Soto), Moscoso — Yañez, Caszely (54. Letelier).

NSR—Rakousko 1:0 (1:0)
Gijon 25. června, 42 000 diváků, rozhodčí Valentine (Skotsko), žluté karty Hintermaier, Schachner.
Branka Hrubesch (11.).
NSR: Schumacher — Kaltz, Stielike, K. H. Förster, Briegel — Dremmler, Breitner, Magath — Littbarski, Hrubesch (69. Fischer), Rummenigge (67. Matthäus).
Rakousko: Koncilia — Krauss, Obermayer, Pezzey, Degeorgi — Prohaska, Hattenberger, Hintermaier, Weber — Schachner, Krankl.

Tabulka skupiny 2

1. NSR	3	2	0	1	6:3	4
2. Rakousko	3	2	0	1	3:1	4
3. Alžírsko	3	2	0	1	5:5	4
4. Chile	3	0	0	3	3:8	0

SKUPINA 3

Argentina—Belgie 0:1 (0:0)
Barcelona 13. června, 95 000 diváků, rozhodčí Christov (ČSSR), žluté karty Beroni — L. Millecamp.
Branka Vandenbergh (64. min.).
Argentina: Fillol — Olguin, Passarella, Galvan, Tarantini — Ardiles, Gallego, Maradona, Kempes — Bertoni, Díaz (64. Valdano).
Belgie: Pfaff — Gerets, L. Millecamp, de Schrijver, Baecke — Vandersmissen, Vercauteren, Coeck, Ceulemans — Vandenbergh, Czerniatynski.

Maďarsko—Salvador 10:1 (3:0)
Elche 15. června, 6000 diváků, rozhodčí Doy (Bahrajn), žluté karty Nyilasi, Fazekas.
Branky Kiss 3 (70., 73., 77.,), Nyilasi 2 (4. a 83.), Fazekas 2 (24. a 55.), Pölöskei (11.), Tóth (51.), Szentes (71.) — Ramirez (65.).
Maďarsko: Meszáros — Martos, Bálint, Garaba, Tóth — Müller (69. Szentes), Nyilasi, Sallai — Fazekas, Törőcsik (57. Kiss), Pölöskei.
Salvador: Guevara — Castillo, Jovel, Rodriguez, Recinos — Rugamas (26. Ramirez), Ventura, Huezo, Rivas — Hernandez, Gonzales.

Argentina—Maďarsko 4:1 (2:0)
Alicante 18. června, 25 000 diváků, rozhodčí Lacarne (Alžírsko).
Branky Maradona 2 (29., 58.), Bertoni (27.), Ardiles (62.) — Pölöskei (76.).
Argentina: Fillol — Olguin, Passarella, Galvan, Tarantini (51. Barbas) — Ardiles, Gallego, Maradona, Kempes — Valdano (25. Calderon), Bertoni.
Maďarsko: Meszáros — Martos (46. Fazekas), Bálint, Garaba, Tóth — Nyilasi, Sallai, Rab, Varga — Kiss (62. Szentes), Pölöskei.

Belgie—Salvador 1:0 (1:0)
Elche 19. června, 6000 diváků, rozhodčí Moffatt (Severní Irsko), žluté karty Osorto, Fagoaga.
Branka Coeck (18.).
Belgie: Pfaff — Gerets, Meeuws, L. Millecamp, Baecke — Vandersmissen (46. van der Elst), Vercauteren, Coeck, Ceulemans (80. van Moer) — Vandenbergh, Czerniatynski.
Salvador: Guevara — Osorto (46. Alfaro), Cruz, Rodriguez, Recinos — Fagoaga, Ventura, Huezo, Ramirez — Gonzales, Rivas.

Belgie—Maďarsko 1:1 (0:1)
Elche 22. června, 8000 diváků, rozhodčí White (Anglie), žlutá karta Meeuws.
Branky Czerniatynski (76.) — Varga (27.).
Belgie: Pfaff — Gerets (62. Plessers), Meeuws, L. Millecamp, Baecke — Vandersmissen (46. van Moer), Vercauteren, Coeck, Ceulemans — Vandenbergh, Czerniatynski.
Maďarsko: Meszáros — Martos, Kerekes, Garaba, Varga — Nyilasi, Törőcsik, Müller (68. Sallai) — Fazekas, Kiss (71. Csongrádi), Pölöskei.

Argentina—Salvador 2:0 (1:0)
Alicante 23. června, 15 000 diváků, rozhodčí Alvarez (Bolívie), žluté karty Olguin, Gallego — Ramirez, Diaz, Osorto.
Branky Passarella (23. — penalta), Bertoni (54.).
Argentina: Fillol — Olguin, Passarella, Galvan, Tarantini — Ardiles, Gallego, Maradona, Kempes — Bertoni (68. Diaz), Calderon (81. Santamaria).
Salvador: Guevara — Osorto (32. Arevalo), Cruz, Rodriguez, Recinos — Fagoaga, Ventura (80. Alfaro), Huezo, Ramirez — Gonzales, Rivas.

Tabulka skupiny 3

1. Belgie	3	2	1	0	3:1	5
2. Argentina	3	2	0	1	6:2	4
3. Maďarsko	3	1	1	1	12:6	3
4. Salvador	3	0	0	3	1:13	0

SKUPINA 4

Anglie—Francie 3:1 (1:1)
Bilbao 16. června, 45 000 diváků, rozhodčí Garrido (Portugalsko), žlutá karta Butcher.
Branky Robson 2 (1., 67.), Mariner (82.) — Soler (25.).
Anglie: Shilton — Mills, Thompson, Butcher, Sansom (90. Neal) — Coppell, Robson, Wilkins, Rix — Francis, Mariner.
Francie: Ettori — Battiston, Lopez, Tresor, Bossis — Larios (73. Tigana), Girard, Platini, Giresse — Rocheteau (70. Six), Soler.

ČSSR—Kuvajt 1:1 (1:0)
Valladolid 17. června, 14 500 diváků, rozhodčí Dwomoh (Ghana).
Branky Panenka (22. — penalta) — Dáchil (59.).
ČSSR: Hruška — Barmoš, Fiala, Jurkemik, Kukučka — Panenka, Berger, Kříž (64. Bičovský) — Janečka (68. Petrželа), Nehoda, Vízek.
Kuvajt: Tarabulsi — Naím Mubarak, Mahbúd Mubarak, Majúf, Valid Mubarak — Buluši, Al-Húti, Ahmad (56. Marzuk) — Anbari, Sultán, Dáchil.

Anglie—ČSSR 2:0 (0:0)
Bilbao 20. června, 40 000 diváků, rozhodčí Corver (Holandsko), žlutá karta Chaloupka.
Branky Francis (64.), Barmoš vlastní (67.).
Anglie: Shilton — Mills, Thompson, Butcher, Sansom — Coppell, Robson (46. Hoddle), Wilkins, Rix — Francis, Mariner.
ČSSR: Seman (75. Stromšík) — Barmoš, Vojáček, Radimec, Fiala — Berger, Jurkemik, Chaloupka — Janečka (77. Masný), Nehoda, Vízek.

Francie—Kuvajt 4:1 (2:0)
Valladolid 21. června, 18 000 diváků, rozhodčí Stupar (SSSR), žluté karty Amoros — Anbari, Marzuk.
Branky Genghini (32.), Platini (43.), Six (48.), Bossis (89.) — Buluši.
Francie: Ettori — Amoros, Tresor, Janvion (60. Lopez), Bossis — Genghini, Platini (81. Girard), Giresse — Soler, Lacombe, Six.
Kuvajt: Tarabulsi — Naím Mubarak, Mahbúd Mubarak, Majúf, Valid Mubarak (76. Šemári) — Buluši, Al-Húti, Ahmad (46. Marzuk) — Anbari, Sultán, Dáchil.

Francie—ČSSR 1:1 (0:0)
Valladolid 24. června, 25 000 diváků, rozhodčí Casarin (Itálie), žluté karty Amoros — Panenka, vyloučen Vízek.
Branky Six (67.) — Panenka (85. — penalta).
Francie: Ettori — Amoros, Tresor, Janvion, Bossis — Genghini, Platini, Giresse — Soler (88. Girard), Lacombe (71. Couriol), Six.
ČSSR: Stromšík — Barmoš, Vojáček, Radimec, Fiala — Štambachr, Bičovský, Nehoda — Janečka (70. Panenka), Vízek, Kříž (31. Masný).

Anglie—Kuvajt 1:0 (1:0)
Bilbao 25. června, 31 000 diváků, rozhodčí Murcia (Kolumbie), žluté karty Mariner — Naím Mubarak.
Branka Francis (27.).
Anglie: Shilton — Neal, Thompson, Foster, Mills — Coppell, Hoddle, Wilkins, Rix — Francis, Mariner.
Kuvajt: Tarabulsi — Naím Mubarak, Mahbúd Mubarak, Majúf, Valid Mubarak (75. Šemári) — Buluši, Al-Húti, Marzuk — Anbari, Dáchil, Suvajíd.

Tabulka skupiny 4

1. Anglie	3	3	0	0	6:1	6
2. Francie	3	1	1	1	6:5	3
3. ČSSR	3	0	2	1	2:4	2
4. Kuvajt	3	0	1	2	2:6	1

SKUPINA 5

Španělsko—Honduras 1:1 (0:1)
Valencia 16. června, 47 500 diváků, rozhodčí Itthurralde (Argentina).
Branky Lopez Ufarte (65. — penalta) — Zelaya (8.).
Španělsko: Arconada — Camacho, Alesanco, Tendillo, Gordillo — M. Alonso, Zamora, J. Alonso (46. Saura) — Juanito (46. Sanchez), Satrustegui, Lopez Ufarte.
Honduras: Arzu — Gutierrez, Costly, Villegas, Bulnez — Yearwood, Maradiaga, Zelaya — Morales (70. Caballero), Betancourt, Figueroa.

Jugoslávie—Severní Irsko 0:0
Zaragoza 17. června, 25 000 diváků, rozhodčí Fredriksson (Švédsko), žlutá karta Whiteside.
Jugoslávie: Pantelič — Hrstič, Zajec, Jovanovič, Stojkovič — Šljivo, Gudelj, Petrovič, Šurjak — Sušič, Zlatko Vujovič.
Severní Irsko: Jennings — J. Nicholl, Ch. Nicholl, McClelland, Donaghy — H. O'Neill, McCreery, McIlroy — Armstrong, Hamilton, Whiteside.

Španělsko—Jugoslávie 2:1 (1:1)
Valencia 20. června, 50 000 diváků, rozhodčí Sörensen (Dánsko), žluté karty Zamora, Gordillo — Stojkovič, Šljivo.
Branky Juanito (13. — penalta), Saura (66.) — Gudelj (10.).
Španělsko: Arconada — Camacho, Alesanco, Tendillo, Gordillo — Zamora, J. Alonso, Sanchez (64. Quini) — Juanito, Satrustegui (64. Saura), Lopez Ufarte.
Jugoslávie: Pantelič — Krmpotič, Zajec, Jovanovič (75. Halilhodžič), Stojkovič — Petrovič, Šljivo, Gudelj, Šurjak — Sušič, Zlatko Vujovič.

Honduras—Sev. Irsko 1:1 (0:1)
Zaragoza 21. června, 15 000 diváků, rozhodčí Chan Tam-sung (Hongkong).
Branky Laing (60.) — Armstrong (10.).
Honduras: Arzu — Gutierrez, Costly, Villegas, Cruz — Yearwood, Maradiaga, Zelaya, Figueroa — Morales (58. Laing), Betancourt.
Severní Irsko: Jennings — J. Nicholl, Ch. Nicholl, McClelland, Donaghy — H. O'Neill (77. Healy), McIlroy, McCreery — Dunlop, Armstrong, Whiteside (81. Brotherstone).

Jugoslávie—Honduras 1:0 (0:0)
Zaragoza 24. června, 15 000 diváků, rozhodčí Castro (Chile), žluté karty Krmpotič — Maradiaga, vyloučen Yaerwood.
Branka Petrovič (88. — penalta).
Jugoslávie: Pantelič — Krmpotič, Zajec, Jovanovič (46. Halilhodžič), Stojkovič — Petrovič, Šljivo, Gudelj, Šurjak — Zlatko Vujovič (64. Šestič), Sušič.
Honduras: Arzu — Droumond, Costly, Villegas, Bulnez — Yearwood, Maradiaga, Zelaya, Juan Cruz (66. Laing) — Betancourt, Figueroa.

Španělsko—Sev. Irsko 0:1 (0:0)
Valencia 25. června, 50 000 diváků, rozhodčí Ramirez (Paraguay), žluté karty Juanito — Hamilton, McIlroy, vyloučen Donaghy.
Branka Armstrong (46.).
Španělsko: Arconada — Camacho, Alesanco, Tendillo, Gordillo — Sanchez, Alonso, Saura — Juanito, Satrustegui (46. Quini), Lopez (77. Gallego).
Severní Irsko: Jennings — J. Nicholl, C. Nicholl, McClelland, Donaghy — H. O'Neill, McCreery, McIlroy (48. Cassidy) — Armstrong, Hamilton, Whiteside (72. Nelson).

Tabulka skupiny 5

1. Severní Irsko	3	1	2	0	2:1	4
2. Španělsko	3	1	1	1	3:3	3
3. Jugoslávie	3	1	1	1	2:2	3
4. Honduras	3	0	2	1	2:3	2

SKUPINA 6

Brazílie—SSSR 2:1 (0:1)
Sevilla 14. června, 50 000 diváků, rozhodčí Castillo (Španělsko).

 ESPAÑA '82

Branky Socrates (76.), Eder (88.) — Bal (34.).
Brazílie: Waldir Peres — Leandro, Oscar, Luisinho, Junior — Falcao, Socrates, Dirceu (46. Paulo Isidoro), Zico — Serginho, Eder.
SSSR: Dasajev — Sulakvelidze, Čivadze, Baltača, Demjaněnko — Bessonov, Daraselija, Gavrilov (76. Susloparov), Bal — Šengelija (89. Andrejev), Blochin.

Skotsko—Nový Zéland 5:2 (3:0)
Malaga 15. června, 20 000 diváků, rozhodčí Socha (USA).
Branky Wark 2 (30. a 33.), Dalglish (18.), Robertson (73.), Archibald (79.) — Sumner (54.), Wooddin.
Skotsko: Rough — McGrain, Evans, Hansen, Gray — Strachan (82. Narey), Souness, Wark — Dalglish, Brazil (53. Archibald), Robertson.
Nový Zéland: van Hattun — Almond (66. Herbert), Hill, Malcomson (76. Cole), Elrick — Sumner, Mackay, Cresswell, Boath — Rufer, Wooddin.

Brazílie—Skotsko 4:1 (1:1)
Sevilla 18. června, 50 000 diváků, rozhodčí Calderon (Kostarika).
Branky Zico (33.), Oscar (48.), Eder (64.), Falcao (87.) — Narey (18.).
Brazílie: Waldir Peres — Leandro, Oscar, Luisinho, Junior — Falcao, Toninho Cerezo, Socrates, Zico — Serginho (82. Paulo Isidoro), Eder.
Skotsko: Rough — Narey, Miller Hansen, Gray — Wark, Souness, Strachan (65. Dalglish), Hartford (69. McLeish) — Archibald, Robertson.

SSSR—Nový Zéland 3:0 (1:0)
Malaga 19. června, 10 000 diváků, rozhodčí El-Ghoul (Libye).
Branky Gavrilov (25.), Blochin (48.), Baltača (68.).
SSSR: Dasajev — Sulakvelidze, Čivadze, Baltača, Demjaněnko — Bessonov, Daraselija (46. Oganesjan), Gavrilov, Bal — Šengelija, Blochin.
Nový Zéland: van Hattum — Dods, Boath, Herbert, Elrick — Mackay, Sumner, Cole, Cresswell — Rufer, Wooddin.

SSSR—Skotsko 2:2 (0:1)
Malaga 22. června, 30 000 diváků, rozhodčí Rainea (Rumunsko), žlutá karta Souness.
Branky Čivadze (60.), Šengelija (85.) — Jordan 15.), Souness (88.).
SSSR: Dasajev — Sulakvelidze, Čivadze, Baltača, Demjaněnko — Bessonov, Borovskij, Gavrilov, Bal — Šengelija (89. Andrejev), Blochin.
Skotsko: Rough — Narey, Miller, Hansen, Gray — Souness, Strachan (71. McGrain), Wark, Robertson — Archibald, Jordan (71. Brazil).

Brazílie—Nový Zéland 4:0 (2:0)
Sevilla 23. června, 45 000 diváků, rozhodčí Matovinovič (Jugoslávie).
Branky: Zico 2 (29., 31.), Falcao (54.), Serginho (69.).
Brazílie: Waldir Peres — Leandro, Oscar (74. Edinho), Luisinho, Junior — Falcao, Toninho Cerezo, Socrates, Zico — Serginho (74. Paulo Isidoro), Eder.
Nový Zéland: van Hattun — Dods, Almond, Herbert, Elrick — Sumner, Boath, Cresswell (76. G. Turner), Hill — Rufer (76. Cole), Wooddin.

Tabulka skupiny 6

1. Brazílie	3	3	0	0	10:2	6
2. SSSR	3	1	1	1	6:4	3
3. Skotsko	3	1	1	1	8:8	3
4. Nový Zéland	3	0	0	3	2:12	0

ČTVRTFINÁLE A

Polsko—Belgie 3:0 (2:0)
Barcelona 28. června, 30 000 diváků, rozhodčí Calderon (Kostarika), žlutá karta Smolarek.
Branky Boniek 3 (4., 27., 53.).
Polsko: Mlynarczyk — Dziuba, Zmuda, Janas, Majewski — Lato, Kupcewicz (82. Ciolek), Buncol, Matysik — Boniek, Smolarek.
Belgie: Custers — Renquin, Meeuws, L. Millecamp, Plessers (87. Baecke) — van Moer (46. van der Elst), Varcauteren, Coeck, Ceulemans — Vandenbergh, Czerniatynski.

SSSR—Belgie 1:0 (0:0)
Barcelona 1. července, 30 000 diváků, rozhodčí Vautrot (Francie), žlutá karta Bessonov.
Branka Oganesjan (50.).
SSSR: Dasajev — Demjaněnko, Čivadze, Baltača, Borovskij — Bessonov, Oganesjan, Gavrilov, Bal (88. Daraselija) — Šengelija (90. Rodionov), Blochin.
Belgie Munaron — Renquin, Meeuws, L. Millecamp, de Schrijver (65. M. Millecamp) — Vandersmissen (67. Czerniatynski), Vercauteren, Coeck, Ceulemans — Vandenbergh, Verheyen.

SSSR—Polsko 0:0
Barcelona 4. července, 30 000 diváků, rozhodčí Valentine (Skotsko), žluté karty Čivadze, Borovskij, Baltača — Boniek, Buncol.
SSSR: Dasajev — Sulakvelidze, Čivadze, Baltača, Demjaněnko — Bessonov, Borovskij, Oganesjan, Gavrilov (79. Daraselija) — Šengelija (58. Andrejev), Blochin.
Polsko: Mlynarczyk — Dziuba, Zmuda, Janas, Mojewski — Lato, Kupcewicz (52. Ciolek), Matysik, Buncol — Boniek, Smolarek.

Tabulka čtvrtifnále A

1. Polsko	2	1	1	0	3:0	3
2. SSSR	2	1	1	0	1:0	3
3. Belgie	2	0	0	2	0:4	0

ČTVRTFINÁLE B

NSR—Anglie 0:0
Madrid 29. června, 80 000 diváků, rozhodčí Coelho (Brazílie), žlutá karta Stielike.
NSR: Schumacher — Kaltz, Stielike, K. H. Förster, B. Förster — Dremmler, Breitner, H. Müller (74. Fischer) Briegel — Rummenigge, Reinders (63. Littbarski).
Anglie: Shilton — Mills, Thompson, Butcher, Sansom — Coppell, Robson, Wilkins, Rix — Francis (77. Woodcock), Mariner.

NSR—Španělsko 2:1 (0:0)
Madrid 2. července, 90 000 diváků, rozhodčí Casarin (Itálie), žluté karty Camacho — Fischer, Briegel.
Branky Littbarski (50.), Fischer (75.) — Zamora (83.).
NSR: Schumacher — Kaltz, Stielike, K. H. Förster, B. Förster — Dremmler, Rummenigge (46. Reinders), Breitner, Briegel — Fischer, Littbarski.
Španělsko: Arconada — Urquiaga, Alesanco, Tendillo, Gordillo — Camacho, Zamora, Alonso — Juanito (46. Lopez Ufarte), Santillana, Quini (65. Sanchez).

Španělsko—Anglie 0:0
Madrid 5. července, 80 000 diváků, rozhodčí Ponnet (Belgie), žlutá karta Wilkins.
Španělsko: Arconada — Urquiaga, Alesnaco, Tendillo (73. Maceda), Gordillo — Camacho, Zamora, Alonso — Saura (67. Uralde), Satrustegui, Santillana.
Anglie: Shilton — Mills, Thompson, Butcher, Sansom — Robson, Wilkins, Rix (63. Keegan) — Francis, Mariner, Woodcock (63. Brooking).

Tabulka čtvrtfinále B

1. NSR	2	1	1	0	2:1	3
2. Anglie	2	0	2	0	0:0	2
3. Španělsko	2	0	1	1	1:2	1

ČTVRTFINÁLE C

Itálie—Argentina 2:1 (0:0)
Barcelona 29. června, 40 000 diváků, rozhodčí Rainea (Rumunsko), žluté karty Rossi, Gentile — Kempes, Maradona, Ardiles, vyloučen Gallego.
Branky Tardelli (56.), Cabrini (69.) — Passarella (82.).
Itálie: Zoff — Gentile, Scirea, Collovati, Cabrini — Conti, Oriali (77. Marini), Antognoni, Tardelli — Rossi (81. Altobelli), Graziani.
Argentina: Fillol — Olguin, Passarella, Galvan, Tarantini — Ardiles, Gallego, Maradona, Kempes — Diaz (59. Calderon), Bertoni.

Brazílie—Argentina 3:1 (1:0)
Barcelona 2. července, 40 000 diváků, rozhodčí Vazquez (Mexiko), žluté karty Waldir Peres, Batista, Socrates — Passarella, vyloučen Maradona.
Branky Zico (12.), Serginho (68.), Junior (74.) — Diau (89.).
Brazílie: Waldir Peres — Leandro (82. Edevaldo), Oscar, Luisinho, Junior — Falcao, Toninho Cerezo, Socrates, Zico (84. Batista) — Serginho, Eder.
Argentina: Fillol — Olguin, Passarella, Galvan, Tarantini — Ardiles, Barbas, Maradona, Kempes (46. Diaz) — Calderon, Bertoni (63. Santamaria).

Itálie—Brazílie 3:2 (2:1)
Barcelona 5. července, 40 000 diváků, rozhodčí Klein (Izrael), žluté karty Gentile, Oriali.
Branky Rossi 3 (5., 25., 74.) — Socrates (12.), Falcao (68.).
Itálie: Zoff — Gentile, Scirea, Collovati (34. Bergomi), Cabrini — Conti, Oriali, Antognoni, Tardelli (76. Marini) — Rossi, Graziani.
Brazílie: Waldir Peres — Leandro, Oscar, Luisinho, Junior — Falcao, Toninho Cerezo, Socrates, Zico — Serginho (68. Paulo Isidoro), Eder.

Tabulka čtvrtfinále C

1. Itálie	2	2	0	0	5:3	4
2. Brazílie	2	1	0	1	5:4	2
3 Argentina	2	0	0	2	2:5	0

ČTVRTFINÁLE D

Francie—Rakousko 1:0 (1:0)
Madrid 28. června, 15 000 diváků, rozhodčí Palotai (Maďarsko), žlutá karta Obermayer.
Branka Genghini (40.).
Francie: Ettori — Battiston, Janvion, Tresor, Bossis — Giresse, Tigana, Genghini (81. Girard) — Soler, Lacombe (15. Rocheteau), Six.
Rakousko: Koncilia — Krauss, Obermayer, Pezzey, Degeorgi (46. Baumeister) — Prohaska, Hattenberger, Hintermaier, Jara (46. Welzl) — Schachner, Krankl.

Rakousko—Sev. Irsko 2:2 (0:1)
Madrid 1. července, 20 000 diváků, rozhodčí Prokop (NDR), žlutá karta Pichler.
Branky Pezzey (51.), Hintermaier (68). — Hamilton 2 (28., 75.).
Rakousko: Koncilia — Krauss, Obermayer, Pezzey, Pregesbauer (46. Hintermaier) — Prohaska, Pichler, Baumeister — Schachner, Hagmayr (46. Welzl), Jurtin.
Severní Irsko: Platt — J. Nicholl, Ch. Nicholl, McClelland, Nelson — H. O'Neill, McCreery, McIlroy — Armstrong, Hamilton, Whiteside (67. Brotherson).

Francie—Sev. Irsko 4:1 (1:0)
Madrid 4. července, 25 000 diváků, rozhodčí Jarguz (Polsko), žluté karty Tresor — Hamilton.
Branky Giresse 2 (34., 80.), Rocheteau 2 (47., 68.) — Armstrong (75.).
Francie: Ettori — Amoros, Janvion, Tresor, Bossis — Giresse, Tigana, Platini, Genghini — Rocheteau (83. Couriol), Soler (62. Six).
Severní Irsko: Jennings — J. Nicholl, Ch. Nicholl, McClelland, Donaghy — H. O'Neill, McCreery (J. O'Neill), McIlroy — Armstrong, Hamilton, Whiteside.

Tabulka čtvrtfinále D

1. Francie	2	2	0	0	5:1	4
2. Rakousko	2	0	1	1	2:3	1
3. Severní Irsko	2	0	1	1	3:6	1

SEMIFINÁLE

Itálie—Polsko 2:0 (1:0)
Barcelona 8. července, 80 000 diváků, rozhodčí Cardellino (Uruguay), žluté karty Collovati — Majewski, Smolarek, Zmuda.
Branky Rossi 2 (22., 74.).
Itálie: Zoff — Bergomi, Scirea, Collovati, Cabrini — Conti, Oriali, Antognoni, Tardelli — Rossi, Graziani (73. Altobelli).
Polsko: Mlynarczyk — Dziuba, Zmuda, Janas, Majewski — Kupcewicz, Ciolek (46. Palasz), Matysik, Buncol — Lato, Smolarek (79. Kusto).

NSR—Francie 3:3 (1:1, 1:1), penalty 5:4
Sevilla 8. července, 60 000 diváků, rozhodčí Corver (Holandsko), žluté karty B. Förster — Giresse, Genghini.
Branky Littbarski (18.), Rummenigge (102.), Fischer (108.) — Platini (27. — penalta), Tresor (92.), Giresse (98). Proměněné penalty Kaltz, Breitner, Littbarski, Rummenigge, Hrubesch — Giresse, Amoros, Rocheteau, Platini, neproměněné Stielike — Six, Bossis.
NSR: Schumacher — Kaltz, Stielike, K. H. Förster, B. Förster — Dremmler, Breitner, Briegel (96. Rummenigge), Magath (73. Hrubesch) — Littbarski, Fischer.
Francie: Ettori — Amoros, Janvion, Tresor, Bossis — Giresse, Tigana, Platini, Genghini (50. Battiston, 60. Lopez) — Rocheteau, Six.

O TŘETÍ MÍSTO

Polsko—Francie 3:2 (2:1)
Alicante 10. července, 25 000 diváků, rozhodčí Garrido (Portugalsko), žluté karty Buncol, Wojcicki — Tigana.
Branky Szarmach (40.), Majewski (44.). Kupcewicz (47.) — Girard (14.), Couriol (75.).
Polsko: Mlynarczyk — Dziuba, Zmuda, Janas, Majewski — Lato, Kupcewicz, Matysik (46. Wojcicki), Buncol — Boniek, Szarmach.
Francie: Castaneda — Amoros, Mahut, Tresor, Janvion (65. Lopez) — Girard, Tigana (83. Six), Larios — Couriol, Soler, Bellone.

FINÁLE

Itálie—NSR 3:1 (0:0)
Madrid 11. července, 90 000 diváků, rozhodčí Coelho (Brazílie), žluté karty Conti, Oriali — Dremmler, Stielike, Littbarski.
Branky Rossi (57.), Tardelli (70.), Altobelli (82.) — Breitner (83.).
Itálie: Zoff — Gentile, Scirea, Collovati, Cabrini — Conti, Oriali, Tardelli, Bergomi — Rossi, Graziani (7. Altobelli, 89. Causio).
NSR: Schumacher — Kaltz, Stielike, K. H. Förster, B. Förster — Rummenigge (70. H. Müller), Dremmler (63. Hrubesch), Breitner, Briegel — Fischer, Littbarski.

NEJLEPŠÍ HRÁČI

1. Rossi (Itálie)	437 b.
2. Falcao (Brazílie)	252 b.
3. Rummenigge (NSR)	207 b.
4. Boniek (Polsko)	179 b.
5. Zico (Brazílie)	170 b.
6. Socrates (Brazílie)	156 b.
7. Giresse (Francie)	140 b.
8.-9. Dasajev (SSSR)	67 b.
Maradona (Argentina)	67 b.
10. Platini (Francie)	61 b.

NEJLEPŠÍ STŘELCI

6 gólů — Rossi (Itálie)
5 gólů — Rummenigge (NSR)
4 góly — Boniek (Polsko)
Zico (Brazílie)
3 góly — Kiss (Maďarsko)
Giresse (Francie)
Falcao (Brazílie)
Armstrong (Severní Irsko)

HISTORICKÁ TABULKA

(V prvním sloupci počet startů na MS, dále počet zápasů, počet výher, remíz a proher, skóre a body.)

1. Brazílie	12	57	37	10	10	134:62	84
2. NSR	8	48	28	10	10	108:65	66
3. Itálie	10	43	24	9	10	74:46	57
4. Argentina	8	34	16	5	13	63:50	37
5. Anglie	7	29	13	8	8	40:29	34
6. Uruguay	7	29	14	5	10	57:39	33
7. Maďarsko	8	29	14	3	12	85:48	31
8. SSSR	5	24	12	5	7	37:25	29
9. Polsko	4	21	12	4	5	38:22	28
10. Jugoslávie	7	28	11	6	11	47:36	28
11. Švédsko	7	28	11	6	11	48:46	28
12. Francie	8	27	11	3	13	59:50	25
13. Rakousko	5	23	11	2	10	38:40	24
14. Španělsko	6	23	8	5	10	26:30	21
15. ČSSR	7	25	8	5	12	34:40	21
16. Holandsko	4	16	8	3	5	32:19	19
17. Chile	6	21	7	3	11	26:32	17
18. Švýcarsko	6	18	5	2	11	28:44	12
19. Skotsko	5	14	3	5	6	20:29	11
20. Peru	4	15	4	3	8	19:31	11
21. Portugalsko	1	6	5	0	1	17: 8	10
22. Severní Irsko	2	10	3	4	3	11:17	10
23. Mexiko	8	24	3	4	17	21:62	10
24. Belgie	6	14	3	2	9	15:30	8
25 Německo (do r. 1938)	2	6	3	1	2	14:13	7
26. NDR	1	6	2	2	2	5: 5	6
27. Paraguay	3	7	2	2	3	12:19	6
28. USA	3	7	3	0	4	12:21	6
29. Wales	1	5	1	3	1	4: 4	5
30. Rumunsko	4	8	2	1	5	12:17	5
31. Alžírsko	1	3	2	0	1	5: 5	4
32. Bulharsko	4	12	0	4	8	9:29	4
33. Tunisko	1	3	1	1	1	3: 2	3
34. Kamerun	1	3	0	3	0	1: 1	3
35. KLDR	1	4	1	1	2	5: 9	3
36. Kuba	1	3	1	1	1	5:12	3
37. Turecko	1	3	1	0	2	10:11	2
38. Honduras	1	3	0	2	1	2: 3	2
39. Izrael	1	3	0	2	1	1: 3	2
40.-41. Kuvajt	1	3	0	1	2	2: 6	1
Maroko	1	3	0	1	2	2: 6	1
42. Austrálie	1	3	0	1	2	.0: 5	1
43. Kolumbie	1	3	0	1	2	5:11	1
44. Írán	1	3	0	1	2	2: 8	1
45. Norsko	1	1	0	0	1	1: 2	0
46. Egypt	1	1	0	0	1	2: 4	0
47. Holandské Antily	1	1	0	0	1	0: 6	0
48. Nový Zéland	1	3	0	0	3	2:12	0
49. Haiti	1	3	0	0	3	2:14	0
50. Zaire	1	3	0	0	3	0:14	0
51.-52. Bolívie	2	3	0	0	3	0:16	0
Jižní Korea	1	2	0	0	2	0:16	0
53. Salvador	2	6	0	0	6	1:22	0

CO HEMINGWAY NETUŠIL

Ernest Hemingway tvrdil, že jde-li člověk poprvé v životě na býčí zápasy, má si vybrat pohled z takového místa, které odpovídá jeho temperamentu. Lože a galerie jsou pro ty, kteří se bojí, že na ně pach krve a pohled na ni zapůsobí hrůzně. Kdo si ovšem chce při koridě vychutnat všechny zvukové a pachové efekty, kdo se chce dívat zblízka na to zvláštní divadlo, měl by sedět dole, co nejblíž červenému dřevěnému oplocení.

Vyzbojen těmito radami jsem se vydal vstříc krámkům, kde se prodávají — s přirážkou 20 procent — lístky na koridu. Našel jsem je v úzké uličce jen kousek od Puerta del Sol, nultého kilometru cest všemi směry z Madridu.

Ještě několik rad jsem si s sebou nesl. Sedadlům, která jsou po celou koridu ve stínu, se říká de la sombra, těm, jež jsou zpočátku na slunci, ale pak je pokryje stín, del sol y sombra a místa na slunci jsou del sol. Pochopitelně je mezi nimi cenový rozdíl.

Den před koridou v Madridu pálilo slunce, a tak jsem zvolil místo ve stínu. Ve dvou krámcích jsem neuspěl; přiznám se, obával jsem se, že desátá řada je pro nováčka přece jenom poněkud blízko. Nakonec jsem ve třetím koupil devátou, protože jiná možnost už nebyla. Prodavač se tvářil, že za pět minut bude beznadějně vyprodáno. A ještě na rozloučenou mi chtěl podstrčit údajně poslední volný lístek na utkání mistrovství světa NSR—Španělsko. Na cenu jsem se ani neptal.

Bysta Santiaga Bernabeu

Fotbal a korida, to jsou dva světy, které Španěl k smrti miluje. Je-li v Madridu krásně — a to bývá v létě skoro denně — Plaza de toros de Madrid, madridská býčí aréna, je nabitá k prasknutí. Když hraje Real Madrid, všechno se valí na stadión Santiago Bernabeu. A když se v tomto fotbalovém chrámu dokonce odehrává mistrovství světa, má vstupenka na fotbal mnohem větší cenu než na koridu.

Obyčejný Španěl si z nepochopitelných důvodů usmyslel, že své mužstvo frenetickým povzbuzováním doprovodí až do finále. Jenže vedle přání splnitelných existují i opačná.

Do půlnoci chyběla už jen hodina a davy se valily všemi východy ze stadiónu Realu Madrid. Červenožluté vlajky, které před necelými dvěma hodinami hrdě vlály nad hlavami španělských fanoušků, smutně visely k zemi jako zvadlé listy. Jako by najednou pohasinal i ten ohromný světelný nápis na mramorové zdi: Estadio Santiago Bernabeu.

Před několika minutami Španělsko prohrálo v prvním utkání čtvrtfinálové skupiny s týmem NSR a celý svět v tu chvíli už věděl, že mezi čtyři nejlepší mužstva se domácí neprobojují. Madrid a všechna ostatní španělská města i vesnice se ponořily do smutku.

Ten smutek už netížil muže, který se nedožil okamžiku, kdy na stadión jeho Realu vstoupí nejlepší mužstva k boji o světový trůn. Santiago Bernabeu navždy odešel před čtyřmi roky, Španělé mají rádi své hrdiny.

Vítězící i prohrávající. A rádi jim stavějí pomníky. Proč by si při takovém svátku nevzpomněli na Santiaga Bernabeu?

Madridský Real mu vděčí skoro za všechno. Když Bernabeu v polovině padesátých let budoval velké mužstvo, které pak pětkrát po sobě vyhrálo Pohár mistrů, neexistovala překážka, jež by ho zastavila.

Real měl zájem o Francouze Kopu. Funkcionáři z Reims stanovili astronomickou cenu 50 miliónů starých franků ve víře, že Real couvne. Jenže Santiago Bernabeu okamžitě předložil šek na požadovanou částku! Když na nátlak ostatních španělských profesionálních klubů, obávajících se hegemonie Realu, rozhodla Španělská fotbalová federace, že v každém mužstvu smějí nastoupit pouze dva cizinci, Bernabeu se díky svým vlivům probojoval až k nejvyšším státním místům a žádal o španělské státní občanství pro jednoho z Argentinců, Riala nebo di Stéfana. Dostal odpověď, že bude muset 12 měsíců čekat. Kdepak čekat... Angažoval celý štáb právníků, kteří odcestovali do Rialova rodiště a zpátky přivezli dokumenty, podle nichž byl Rialův praděd původem Španěl. Během necelých dvou týdnů mohl Rial nastoupit vedle di Stéfana a Kopy.

Kdo to vlastně byl Santiago Bernabeu? Jako fotbalista se nikdy neprosadil. Dal se tedy na dráhu právníka. Podstatu názvu klubu Real, který vznikl v roce 1902 a v překladu znamená Královský, začal naplňovat po různých menších funkcích teprve jako předseda od roku 1943. V té době avšem Realu hrozil sestup do druhé ligy!

Bernabeu okamžitě navázal kontakt s novináři a brzy publicita o Realu zaplňovala všechny sportovní stránky. Jednoho dne oznámil, že nechá vybudovat největší stadión ve Španělsku. Obratnými právnickými kličkami zajistil finance nejen na stavbu, ale i na nákup fotbalistů. V druhé půli čtyřicátých let získal mnoho kvalitních hráčů, mj. i pozdějšího dlouholetého výborného trenéra Muňoze. Položil základní kámen slávy Realu, v jehož organismu sám prožil víc než půlstoletí.

Ruch na Paseo de la Castellana před stadiónem

Deska se jmény architektů původní stavby a rekonstrukce stadiónu

V den koridy bylo vhodné mít při ruce deštník. V opačném případě recepční z hotelu procházku Madridem nedoporučoval.

Vzduch byl přesycený a těžko dýchatelný. A to Madrid leží 654 metrů nad mořem, je to nejvýš položené hlavní město v Evropě. Hemingway tvrdil, že madridský vzduch je radost dýchat. Někdy jsem ten pocit neměl, ale uznávám, že se tam vedro snáší líp než v Barceloně, Seville nebo Alicante.

V Madridu žije tři a čtvrt milionu lidí. Velkoměsto se stále rozrůstá. Má nádhernou moderní architekturu, široké třídy s perfektně fungující městskou autobusovou dopravou, která má vyhrazený svůj jízdní pruh, do něhož ostatní vozidla nesmějí. Má stovky úzkých uliček starého města s nespočetně hospůdkami, které nabízejí poměrně levné jídlo i pití. Má krásné parky a cenné historické památky. Člověk musí chodit po Madridu s hlavou vzhůru, aby všechno viděl. Skoro všechno. Někdy ji musí i sklonit, a to není vždycky příjemné. Na chodnících sedí bída. Většinou v podobě ženy, ale i muže. A skoro pokaždé se spícím děckem v náručí. Nevím, kolik jich v Madridu žije, ale opravdu tam jsou. Nevím ani, kolik z nich pracovat nechce a kolik práci přes veškerou snahu nesehnalo, ale slyšel jsem, že je ve Španělsku hodně lidí bez práce.

Raději jsem se zase díval nahoru. Ale obloha byla zamračená a cestu na koupaliště přímo v sousedství stadiónu Santiaga Bernabeu nedoporučovala. Smůla; na mistrovství světa byl volný den.

Naštěstí má Madrid i slavnou obrazárnu Prado. Při pohledu zvenčí musí dát člověk znovu za pravdu Ernestu Hemingwayovi, že Prado vypadá tak málo malebně jako budova nějaké americké střední školy. A je pravda i to, že světově proslavená umělecká díla mistrů jako Goya, Velázquez, Tizian nebo Rubens jsou tu vystavena tak prostě a mají tak zářivé barvy, že se člověk i uvnitř cítí trochu zklamaný a vlastně podvedený. Teprve po několika dnech v něm uzraje pocit, že viděl něco fantastického.

Korida začínala v sedm večer. Půl hodiny předtím jsem vystoupil z metra na stanici Ventas. Měl jsem za sebou jízdu, jejíž doprovodné zvuky lze snad přirovnat k plechové kavalérii. Madridské metro má deset tras a tahle zřejmě patří k těm starším. Nejnovější, vedoucí ke stadiónu Santiaga Bernabeu, byla otevřena těsně před začátkem mistrovství světa.

Drobně pršelo a den už měl podobných spršek za sebou několik. Pohled na stavbu Plaza de toros se mi od té chvíle už mockrát vrátil. Na člověka dýchne Španělsko. Současně jsem se přesvědčil, že vyprodáno nebude v tom nečase ani zdaleka. Přišli jen ti, kteří chodí vždycky, a cizinci.

Corrida de rejones — toto představení mě čekalo. Laik a ještě cizinec nemusí vědět předem všechno.

Víte, pane Hemingwayi, že kdo si jednou přečte vaši knihu „Smrt odpoledne", je posedlý touhou vidět koridu?

Hlediště bylo zaplněné sotva ze čtvrtiny. Deset minut před sedmou se objevili caballeros. Že se jim říká právě caballeros, to vím dnes, ale v tu chvíli jsem to netušil. Hlediště začalo šumět. Kluzký terén by koridu znemožnil. Za nějakou chvíli hlasatel oznámil, že program za deset minut začne.

Správná korida má tři dějství. V prvním vystoupí pikador na koni a bodá býka kopím. Má za úkol zvíře co nejvíc unavit. Pak přicházejí banderilleros s pláštěnkami. Jejich úkol spočívá v zabodávání maximálně čtyř párů hůlek s ostrými ocelovými hroty do šíje býka. V třetím dějství hraje hlavní roli matador, který prokazuje s muletou v ruce svoji statečnost a v závěru býka mečem porazí.

Corrida de rejones čili korida s oštěpy má sice také tři části, ale s jinými obrazy.

První býk, který vyběhl do arény, vážil podle informace na tabuli 570 kilogramů. Caballero na koni do něho třikrát vbodl špičku kopí a sklidil ovace. Ve druhém dějství přišly na řadu hůlky, jimž se říká banderillas. Rozzuřený býk několikrát stíhal koně, ale bez úspěchu. Ve třetí části má být býk usmrcen oštěpem. Všechno na koni a samozřejmě ve spolupráci se čtyřmi členy družiny, pracujícími — podobně jako při obvyklé koridě — s pláštěnkami.

Korida na koních a s oštěpy diváka ochuzuje o to nejzajímavější, o práci matadora s muletou, o jeho tanec s býkem, o vzrušení, při němž se tají dech. V koridě na koni neriskuje člověk, ale kůň. Divák tu musí obdivovat především jezdecké umění caballera, jeho perfektní souhru s koněm. Několikrát během večera vyrazil jezdec na koni přímo proti býkovi, v posledním zlomku okamžiku přiměl koně k bleskovému úskoku a při tom zabodl smrtící nástroj. Diváci při každém takovém výjevu zahučeli údivem a pak se ozval potlesk. Někdy se býkovy rohy už téměř dotýkaly těla koně, ale rychlost vždycky nakonec slavila triumf.

Nevím, pane Hemingwayi, co byste vy, milovník koridy, o téhle večerní podívané napsal. Prý jste koridu na koních taky nemiloval. Mne si nijak nezískala. Takže když po třech zápasech, tedy v polovině plánovaného programu, začalo hustě pršet a hlasatel oznámil předčasný konec, ani jsem nelitoval.

Naštěstí jsem klasickou koridu viděl večer předtím na televizní obrazovce. Dokonce tu její tvář, která není tak docela všední. Matador přišel do arény a hned v úvodu zaujal pozici vkleče. Možná to byl špatný matador, asi se mu chvěla kolena, a proto zaklekl. První figura mu vyšla. Při opakování ho ale býk nemilosrdně narazil! Banderilleros s pláštěnkami zvíře ihned odlákali a po několika minutách, během nichž se ukázalo, že matador nebyl zasažen rohem, zápas pokračoval. Samozřejmě s obvyklým koncem, vítězstvím člověka.

V noci jsem projížděl kolem stadiónu Realu a nápis se jménem Santiaga Bernabeu svítil pořád stejně jasně. Španělé se už pomalu smiřovali s vyřazením jejich mužstva ze závěrečných bojů mistrovství.

V předvečer finále byla před hlavním vchodem do stadiónu odhalena bysta Santiaga Bernabeu. Tyčí se ze zeměkoule, která je podepřená šesti poháry mistrů, jež Real ve své historii získal. Přišlo moře význačných lidí, samozřejmě celá generalita FIFA, přišli bývalí hráči Realu. Všichni chtěli stisknout ruku stařičké doně Marii, vdově po Santiagu Bernabeovi.

Španělé si prostě potrpí na hrdiny.

Nevím, co byste tomu řekl, pane Hemingwayi. Ale vás asi víc než fotbal a jeho hrdinové vzrušovala korida.

ČTYŘI KŘÍŽKY

DINO ZOFF,
kapitán týmu Itálie

Víte, co je nejhorší úděl pro brankáře? Sedět na lavici jako náhradník Dina Zoffa.

Před nedávnem s jedním z nich, náhradníkem v Juventusu Turín, vysílala rozhovor švýcarská televize. Ptala se ho, zda neuvažuje o odchodu. Zamyslel se a pak řekl, že on sám bude jistě chytat také tak dlouho jako Zoff.

Co měl ten dvaadvacetiletý mladík říci?

Blízcí známí Dina tvrdí, že žije život jeptišky. Téměř nevychází z domu, pokud nejde zrovna na trénink nebo zápas. Nepije alkohol, nekouří, stále cvičí a neposkytuje rozhovory novinářům. Těm to samozřejmě nevoní, ale změnit Zoffa nemohou. Prostě není hovorný a má rád samotu.

Jenom jednou se ozval. To když se před minulým mistrovstvím Evropy přestalo dařit jemu i mužstvu Juventusu. Tehdy se stal terčem ostré kritiky a tak proti ní vystoupil.

Byl to vlastně jen poslední článek řetězu. Po mistrovství světa 1978 v Argentině mu totiž mnozí vytýkali, že v semifinálovém utkání proti Holandsku a v boji o třetí místo s Brazílií pustil do italské sítě góly, které by brankář jeho zkušeností inkasovat neměl. Tehdy ještě mlčel a utíkal do samoty.

Když konečně promluvil, jeho slova byla klidná a věcná, bez emocí. Jinak to ani nedokáže. Kdo ho pozorně sleduje při práci na brankové čáře, získá záhy pocit, že se dívá na nejklidnějšího člověka na světě.

Italové jeho počínání v brance natočili na celuloidový pásek jako instruktážní film pro všechny budoucí adepty brankářského kumštu. Zaměřili se především na jeho chování v kritických situacích, na spolupráci s mužstvem, nafilmovali jeho tvář po vítězství i po prohraném zápase. Ze všech záběrů je prý patrné, jaký vyrovnaný člověk Dino Zoff je.

Letos ve Španělsku byl lepší než kdy jindy. Tentokrát mu nemůže nikdo nic vytknout. Od prvního zápasu až po finále rozdával spoluhráčům klid a pohodu. Zase neudělal na brankové čáře jediný zbytečný pohyb, jediný laciný efekt. Všechno má přesně vykalkulované, stojí tam, kde stát má.

Do kolika let si vlastně může brankář na takové úrovni udržet pevné nervy? Pokud bychom brali jako měřítko Zoffa, jenom bychom museli krčit rameny. V únoru oslavil už čtyřicáté narozeniny, čtyři měsíce nato zachytal v životní formě!

Když Dino stoupal po skončení finálového duelu po schodech na tribunu s čestnými hosty pro pohár mistra světa, nemohl být kromě fanoušků z NSR na stadiónu v Madridu jediný člověk, který by mu ten nejšťastnější okamžik života nepřál.

PŘEDSTAVUJEME